

Dee, John

Monas hieroglyphica

Francofurtum 1591

Astr.p. 39 f

urn:nbn:de:bvb:12-bsb00021038-8

VD16 D 413

00021038
Astr. P.

39f

Agt. P. Lee
39 f.

<36614823610010

<36614823610010

Bayer. Staatsbibliothek

Mathef. astrolog. p. 1057.

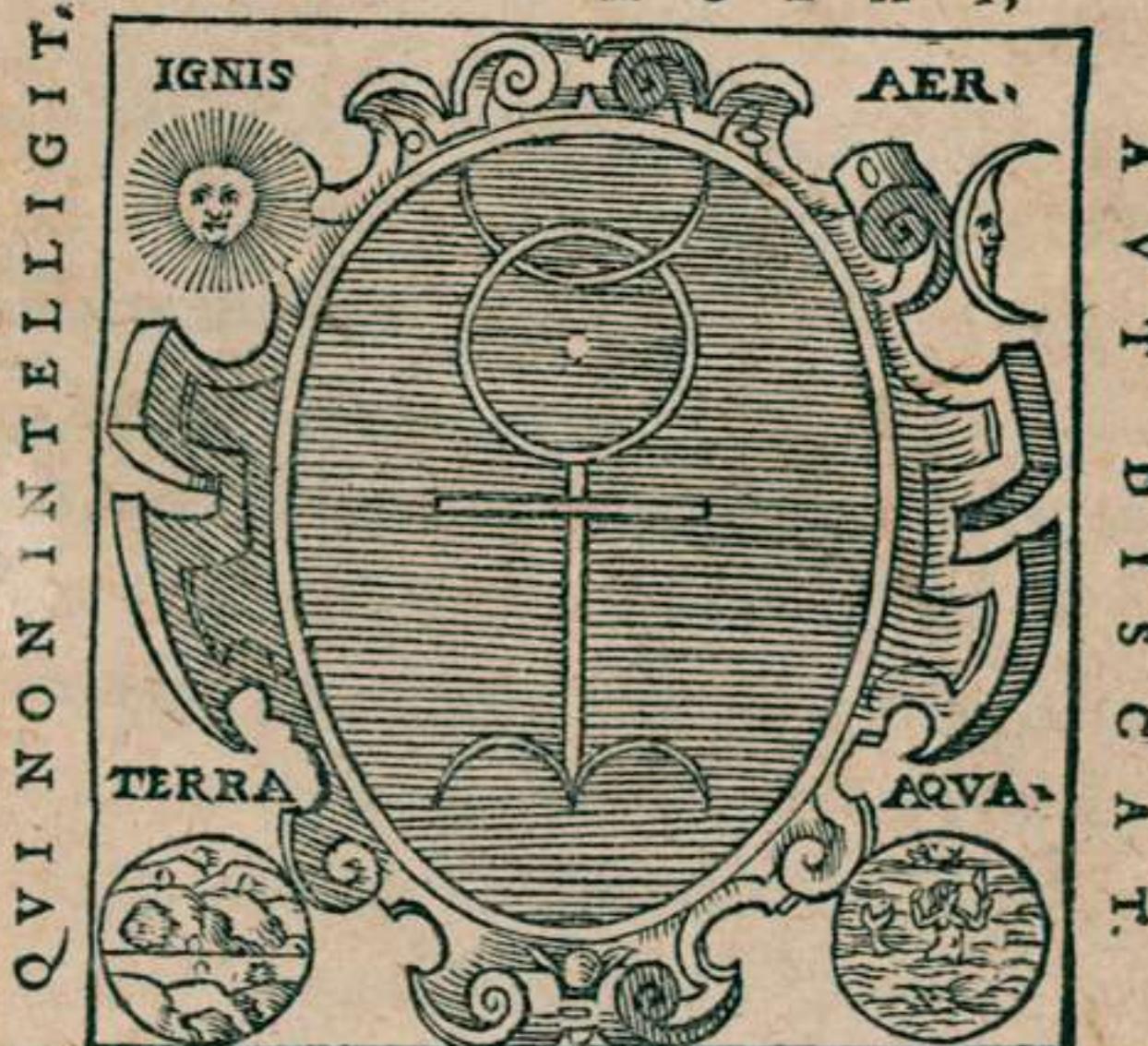
MONAS HIERO-
GLYPHICA IOANNIS
DEE, LONDINENSIS,

AD

MAXIMILIANVM, DEI
GRATIA ROMANORVM, BO-
HEMIÆ ET HVNGARIÆ RE-
GEM SAPIENTISSIMVM.

R

A V T T A C E A T,

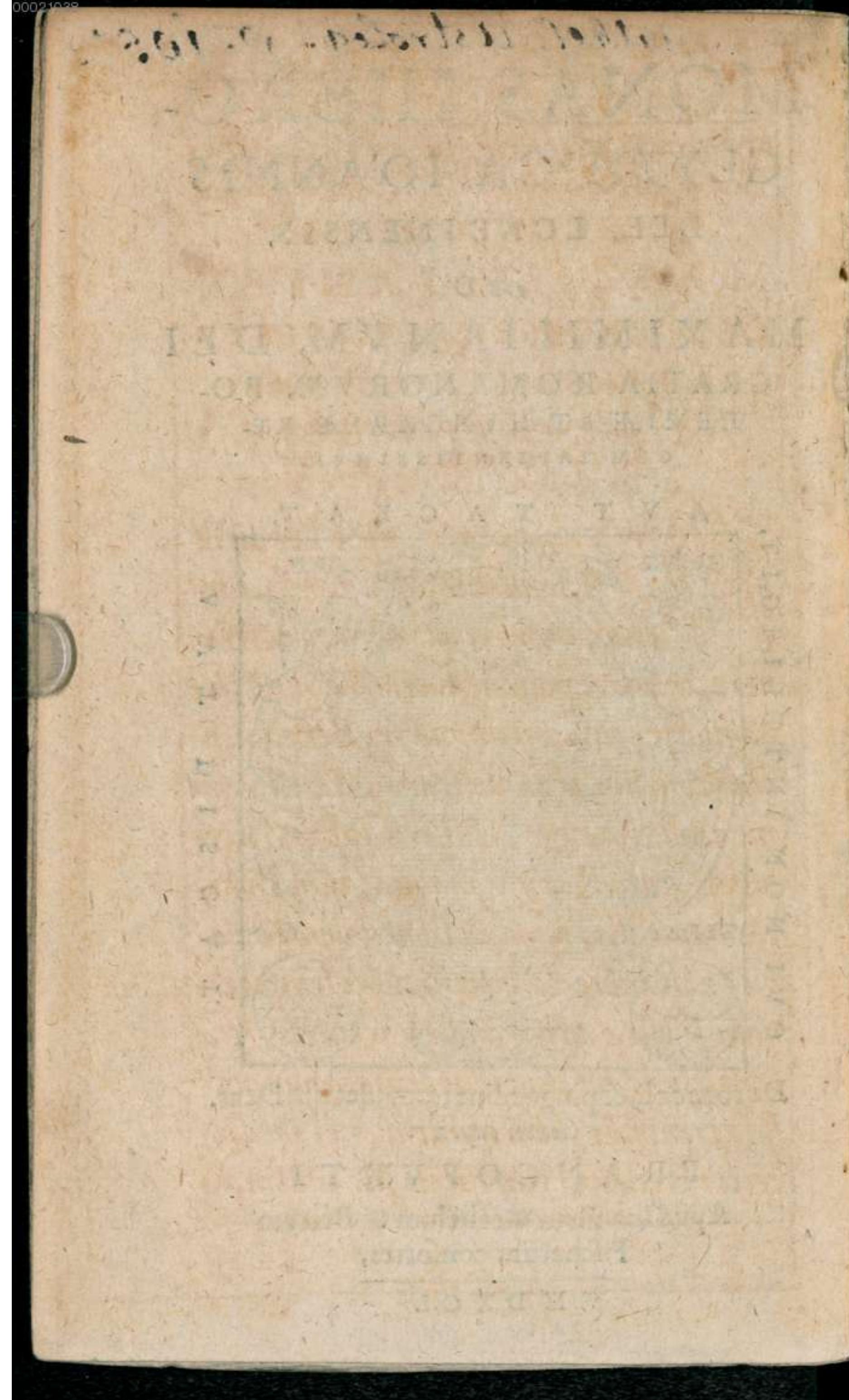

A V T D I S C A T.

De ore cæli, & pinguedine terræ, det tibi Deus.
Genes. cap. 27.

F R A N C O F V R T I
Apud Ioannem Wechelum & Petrum
Fischerum confortes,

M D X C L.
H. G. V. W.

INCLYTI REGIS
M A X I M I L I A N I EX-
 CELLENTISSIMÆ MAIESTA-
 TI I O A N N E S D E E , L O N D I-
 nensis Imperium optat Feli-
 cissimum.

QUÆ duæ causæ, meæ conditio-
 nis Hominem, R E G E M tan-
 tum, tam exiguo donare Mu-
 nere, animare possunt, hæ ambæ, nunc, me
 ad hoc faciendum impulere. Beneuolen-
 tia nimirum erga vestram Maiestatem
 mea maxima: & Muneris ipsius, licet
 parui, tum Raritas magna, tum Boni-
 tas haud aspernanda. Beneuolentiā vo-
 bis excitaūre & conciliaūre sempiter-
 nam; Vestræ admirandæ Virtutes: Quæ
 tantæ sunt, ut, qui illas oculata non per-
 spexerint fide, aliis quidem, vel medio-
 criter credant, Rariſſima, de eisdem, li-

cet verissima, narrantibus. Sed qui easdem diligenter accuratiusq; sunt Contemplati Præsentes: Orationis, se, Dictionisque maxima laboraturos Inopia ac paupertate fatebuntur; quam primū Oratoriè in earundem omnem se diffundere cupiant Amplitudinem. Huiusce rei causas, Ego, proximè iam præterito Septembri, in Hungarici vestri Regni Posonio, aliquam trahens moram, luculentissimas, easque variis exploratas modis, oculatus cognoui Testis.

De Muneris autem (mole quidem ipsa exigui) quod dicerem Raritate, verbis, quam fieri possit, paucissimis; Mihi, Mentis indaganti conamine toto, Occurrit Humanæ vitæ Duplex, inquit diuersas sententias, Cursus (quorum alterum ingrediuntur Plerique omnes) istac considerandus ratione. Quam primū, Infantiae confecto curriculo, Pueritiæque: Adolescentū iam, Quod vitæ de-

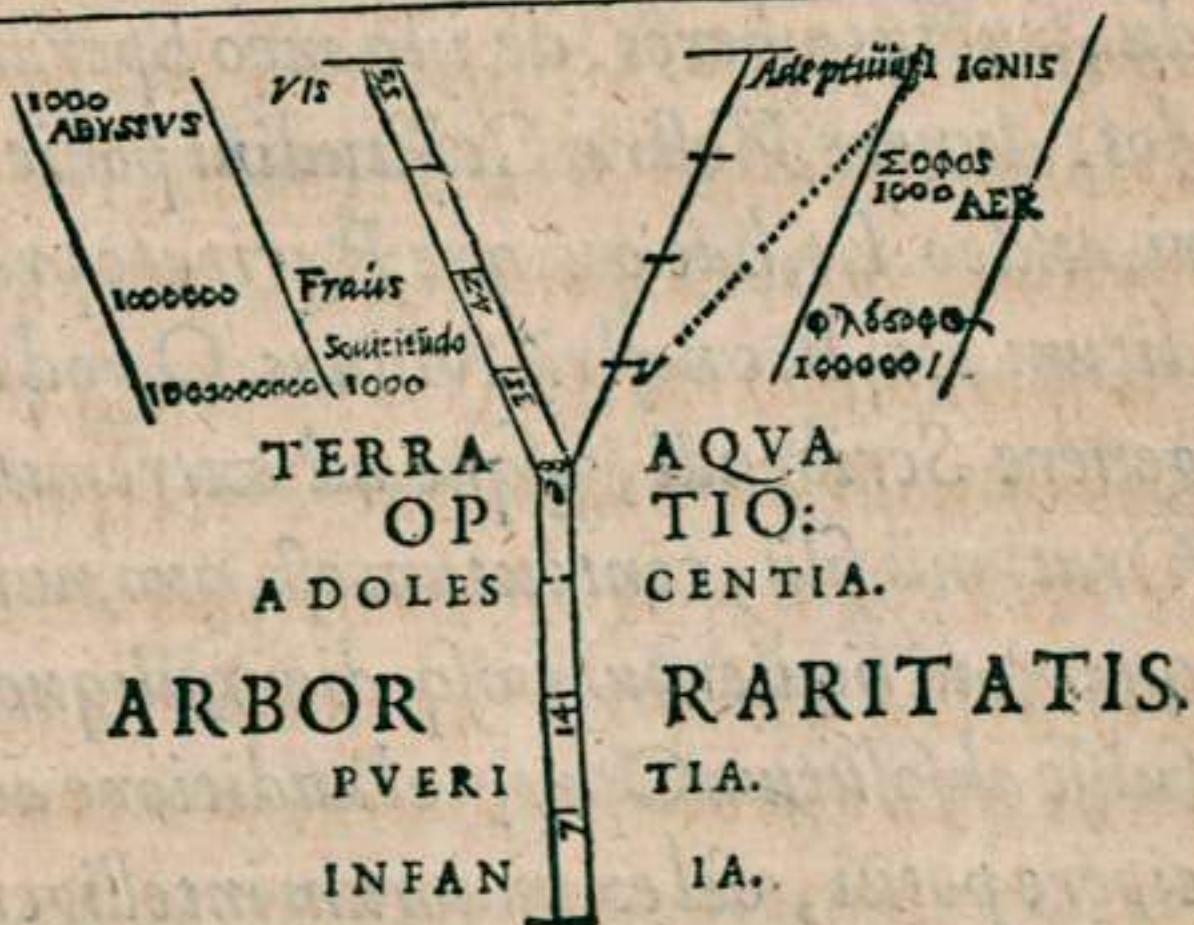
incepit ingredientur genus; Animum
 torquere incipiat Optio: Tunc, in antiqui-
 tis judicii aliquantulum hæsitantes, Bi-
 uio: Statuunt tandem: Vel (Veritatis
 His quidem & virtutis Capti Amore)
 ad Philosophandum, toto reliquo vitæ
 spacio, neruos contendendos omnes: Vel,
 (Illi certè, Mundanis irretiti Illecebris:
 aut Diuitiarum flagrantes Cupiditate)
 delicatam Quæstuosam ve vitam duce-
 re, modis sollicitè laborandum omnibus.
 Et Istorū, Mille, profectò vel facillimè in
 uenias: Vbi filiorum (sincerius scilicet qui
 Philosophiæ operam nauant) vix Vnum
 monstrare queas: Qui ipsa Physicæ, sal-
 tem prima veraque, degustarit funda-
 menta. At, Qui Cælestium virium &
 Actionum: Rerum aliarū Ortus, Sta-
 tus, Obitusque, fuerit penitus pleniusq;
 perscrutatus Caussas: ne eorum qui-
 dem, qui se totos ad sapientiæ studia con-
 uertere, Millesimum, in medium adfer-

re, Resp. Literaria potest. Quid ergo,
Qui, istis difficultatibus, superatis o-
 mnibus, ad supercælestium Virtutum,
 Metaphysicarumq; Influentiarum Spe-
 culationem & comprehensionem Aspi-
 rarit, VBI HVNC, in toto Terrarum
 Orbe (nostris istis deploratissimis Tem-
 poribus) Magnanimum, vel VNUM,
 esse sperabimus HERO A? Cum iuxta
 prioris nostræ (haud temere receptæ)
 MILLESIMÆ Proportionis Pro-
 gressū: EXCENTVM SINCIERE
 PHILOSOPHANTIVM MYRIADIBVS:
 AT EX PROMIS CVÆ HOMINVM SOR-
 TIS, CENTVM MYRIADVM MILLI-
 BVS, HVNC VNICVM FELICISSI-
 MVM FOETVM EXSPECTARE DEBE-
 MVS. Cuius sic demonstratae RARITATIS
 HIEROGLYPHICVM Typum, ad
 Pythagoricam (dictam) appingemus li-
 teram. Vbi, vestræ Excellentia & attenti-
 us intuenti, maiora se se (Consideranda)

offerre

offerre videbuntur, Mysteria: ex nostris
hoc modo descripta COSMOPOLI-
TICIS Theorijs.

ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ

In quo nunc Triplicis istius (Philosophicæ) explicatae Raritatis Gradu (Clementissime REX) Optarem quidem hoc meum Esse, Censi eq; Munus: Vel Ipse, qui artium Maximarum, Rerumq; Secretissimarum cognitione Excellis & abundas, facili possis assequi coniectura.

1. *At in Infimo, primoque Philosophandi genere, statuere: non id à me arroganter esse factum existimo. Etsi ab humo, altius interdū videatur Caput leuare velle: Ex eodem ergo et BONITATIS Gra- du, fructus uberes, de isto meo Speran- dos Munere, Vestræ Celsitudini pollice- ri, audeo. Et, hac quoque Raritate præ- ditum est, hoc nostrū Munus. Quod eo genere Scribendi, usque ad extremum Orationis filū, contextum est, quo, nun- quam, ad hodiernum usq; diem, aliquod fuisse absolutum Opus, vel auditione ac- cipere potui, velex maiorum intelligere Monimentis.*
2. *Hieroglyphicum etiam licet appel- lem, subesse tamen & Lumen & Robur quasi Mathematicum, Qui penitus ex- aminarit, fatebitur: Quod intam Raris facitare rebus satis esse Rarum liquet.*
3. *An non hoc Rarum, quæso, Astronomi- cos Vulgares Planetarum Characteres,*

(ex)

(ex Mortuis aut Mutis, aut saltem qua-
si Barbaris ad hanc horam Notis;) Iam,
Vita imbui Immortali: & in omni Lin-
gua & Natione, proprias suas eloquen-
tiſſime explicare posſe vires? Cui etiā ac
cedit & iſtud valde Rarum: Externa
eorundē Corpora, ad mysticas iam suas
(optimis Argumentis Hieroglyphicis)
eſſe reuocata, restitutave Symmetrias.
Quasi, vele ædē fuiffent olim, apud Sæ-
clum prius: vel tales fore nostri Optaſ-
ſent Maiores. In Eclipticæ Dodecate-
morum Notis, quā nouo, feliciq; idem
præſtare tentauerimus ſucceffu, & id vi-
dere Ut eſt Rarum, ita nouum prorsus.
Et hæc omnia in Vnico, eoque MER-
CVRRII, Charactere Hieroglyphico
(Acumine quodam præmunito) includi,
eſt omnino Rariſſimum. Vere ergo, filie,
nobis totius Astronomiæ Reſtitutor &
Instaurator nominari potest: & nostri
IEHOVÆ in hoc genere Nuncius, ut

5.

6.

7.

Sacrā hanc Scriptionis Artem, vel NO-
VAM Conderemus Primi: ve extin-
ctam prorsus, & ex omni hominū Me-
moria deletā, eius Reuocaremus Moni-
tis. Idque, à nobis, hoc est factum modo,
ut placidissime, & quasi sua sponte, Hi-
eroglyphicæ illæ interpretationes omnes,
se se in medio ponant: Violentum nil, vel
Improprium quasi per totum videri O-
pusculum potest.

8. Et hæc, Ita, LONDINENSI no-
stro HERMETIS SIGILLO (*ad*
semipernam Hominum memoriā) Con-
signari; Ut, in eodē, ne Superfluum Punc-
tū Vnū; & ad hæc quæ diximus signifi-
canda, (*longeque maiora*) ne unum defi-
ciat Punctum; Omnes cogentur, maxi-
mefateri Rarum. At præcæteris, Illi,
qui in Philosophiæ Sapientiæque pro-
fundioribus Disquisitionibus, Nomen
possunt profiteri suum. Sic enim Testi-

fica-

sicabuntur Grammatici: dum rationes
 esse reddendas, de Literarum formis, Si-
 tu, Locis in Ordine Alphabetario, Ne-
 xibus variis, Valore Numerali, aliisq;
 plurimis (quæ circa Trium Linguarum
 Alphabeta Primaria considerari debent)
 hic admoneri se videbunt. Ut et alias, tam
 Rarum esse Grammaticum, Qui Grammatica,
 VNA Messe Scientiam, ab VNO di-
 scendam Homine, exacte defendere pos-
 sit: Quam Illum, quem Supra in Terris
 demonstrauimus Rarissimum: Apolo-
 getice, olim differuimus. Sed tanta dehijs
 mihi constant Mysteria, quæ solidissima
 habent (tum istius Artis Grammaticæ:
 tum eorum quæ eiusdem eruantur au-
 xilio Mysteriorum) in Sacrosanctis
 DEI OMNIPOTENTIIS
 Scripturis, iacta Fundamenta; quan-
 ta nec Libro explicare magno queam;
 nec Locus iste, iam requirere videtur.

Anno
 1557.
 In Speculo V-
 nitatis,
 siue
 Apolo-
 gia pro
 Roge-
 ro Ba-
 chone
 Anglo.

Neq; mireris, O Romanorum Rex inclite; Me, Alphabetariā Literaturam, magna continere Mysteria, nunc obiter referre: Cum IPSE, qui omnium Mysteriorum Author est SOLVS, ad Primam & Ultimam, SEIPSVM Comparauit Literā. (Quod nō in Græca solum esse intelligendum Lingua: sed tum in Hebræa, tum in Latina, variis, ex arte ista, demonstrari potest viis.) O, Quanta, tum, debeant esse, Intermediarum Mysteria? Et nō est mirum, hoc, in literis sic constare: cum & Visibilia & INVISIBILA omnia: Manifesta, & Occultissima (Natura vel Arte) ab ipso Deo emanātia, adeius BONITATEM, SAPIENTIAM & POTENTIAM, prædicandam, celebrādamq; à nobis, diligentissima Indagine sunt perlustranda. Inde, excusatione omni carere HUMANVM GENVS, docebat Paulus: Etiam si, nullum aliud de hijs habe-

Ad Rō.
cap. i.

ret

ret Scriptū Monimentum; Quam, quod ex CREATIONE, ipso Digito DEI, in omnibus est exaratum Creaturis. At, hoc nunc non ago, Curiosus, ut ista ab omnibus requirere velim Grammaticis: Sed fīsos, Qui Rerū abdita eruere Mysteria Laborant: cum, Testes facere nos, RARVM quoddam in hoc Genere, (ex nostra MONADE) demonstrasse Exemplum: tum Amice admonere; Primas, Mysticāsq;, Hebraeorum, Græcorū, & Latinorum literas: à Deo solo profectas, & Mortalibus Traditas. (Quicquid humana iactare solet Arrogantia) Earumque omniū Figuras, ex Punctis, Rectis Lineis & Circulorum peripheriis, (mirabili Sapientissimoq; dispositis Artificio) prodijſſe. Et licet, omnem Mosaicę Legis sensum, usq; ad Iodim & Apicum Impletionem omnium, considerādū esse, nos docuit æterna Cœlestis nostri Patris Sapientia: quasi in IOD & Chi-

Matth.
cap.5.

reck (ex quibus omnes Hebraeorum Literæ, Vocalesque consurgunt) ultima Cōsiderationis Legalis, facta Analysti: Nobis tamen non est id Contrarium, VNITATE APICIS CHIREK, IMMOTA MANENTE: TRINITATEM MONADVM CONSVBSTANTIA- LIVM, IN VNITATE IPSIVSIOD, CONSPICVAM, Amplectentibus: ExRECTA DESCENDENTE LINEA VNA ET DIVERSIS PERIPHERIÆ PARTIBVS DVABVS, CONFORMATA M. Vnde satis enucleate, eodem labore detegimus: Primos Homines, tam Stupendam Hebraicarum Literarum & Nekudotht Fabricam, extam My- sticis condere Principiis, sine Præsentif- simo Diuini Numinis Afflatu, non Po- tuisse. Quæ etiam si, Minima eorum sunt, quæ vulgarium Grammaticorum ponderentur Iudiciis: Dum tamen, quo se ad omnē Literarum & Nekudotht Generationem, & quam mirabili ac-

commoden Artificio, apte à Sapien-
tibus considerantur, Maxima, perplu-
raque (absolutissima Anagogia) illos
edocent Mysteria. Sed dimissis, hoc
modo, Literarum istis, & Linguæ
Philosophis; MATHEMATICOS
meos, Raritatis istius nostri Muneris,
adducam sincerissimos Testes. A-
RITHMETICVS, (non dico, LO-
GISTA) an non mirabitur, Numeros
suos, quos à rebus Corporatis Abstra-
ctos, & sensibilibus omnibus liberos;
in Dianæas recondebat recessibus; ibi-
que, Mentis variis tractabat Actio-
nibus: Eosdem, hic, in nostro Opere,
tamquam Concretos & Corporeos o-
stendi, fierique: & eorundem Animas,
Formalesq; vias, ab eis, in nostros secer-
ni usus? An nō maxime mirabitur, Tā-
tum videre MONADIS Fætum: cui
neculla Monas Alia, vel Numerus

1.

2.

3.

additione accedit : Nec extrinsece ad ipsam Multiplicandam adhiberi potest? An nō admiratione afficietur maxima; in Rei & Census Subtilissima Generali-que Regula: *V N I V S R E I*, tanquā Chaos, propositæ, (ad omne dissoluendū Arithmeticū Dubium, habilis) *C E N-
S V M ipsum*, & valorē, siue Æstima-
tionem (Potentia in ipso R E Latētis)
*Hic Primo semper Examine, D E N A-
RIO explicari Numero?* Accuratis Diuisionis & Æquationis operibus (vel ut illa Ars præscribit) mediantibus pri-
us? *GEOMETRA* (mi Rex) sibi de Ar-
tis suæ vix satis plene constare Principiis
(quod valde mirum est) incipiet hæsita-
re: cum, hic, in Secreto, murmurari, In-
nuique intelliger: *QVADRATO, CIR-
CVLARE, omnino Æquale, huius M O-
NADIS Hieroglyphicæ Mysterio da-
ri.* Archimedisque dictos *S V D O R E S*,
hic, excellentissimo cōpensari posse Fru-

et tu:

etu: licet tentatum haud fuerit ipse asse-
 cutus Problema. In Magnis Voluisse
 Sat est. *MUSICVS*, quo stupore Ille
 possit iure affici meritissimo: cum sine
 Motu & Sono, Inexplicabiles, Cæle-
 stesque hic Intelliget *HARMONI-*
AS? Et *ASTRONOMVS*, annon
 perpeſſi ſub Dio Algoris, vigiliarum &
 laborū pœnitabit ſe maxime, Cum, hic,
 ſine Aeris vlla perferenda Iniuria: Sub
 tecto, Clausis undique fenestris Ostiisq.,
 ad quodcunque datum Tempus, Cæleſti-
 um Corporum Periphoras, oculis exa-
 ctiſime queat obſeruare? Et hoc quidē,
 ſine Mechanicis ullis, ex Ligno vel O-
 richalco confectis Instrumentis? Et
PERSPECTIVVS, ſui ingenii Stu-
 piditatem condemnabit: *Qui*, vt iuxta
 Parabolice Coni Sectionis Lineam (apte
 in gyrum circumactam) Speculum effi-
 ceret, modis laborarit omnibus: quo pro-
 positam quamcumque (igni obnoxiam)

Materiam, incredibili ex Radiis Solaribus vexaret Calore: Cum, hic, ex Tetrahedri Sectione Trigonica, Linea exhibetur; ex cuius Forma Circulata, fieri potest Speculum; Quod, (vel Nubibus Soli subductis) quo scunq; Lapi des, Vel Metallum quodcumq; in Impalpabiles quasi, vi Caloris (verissime maxima) redigere potest Pulueres. Et, qui

7. PONDERVM subtili Speculationi toto vitæ Tempore insudarit: Quam bene, suos ille collocatos esse Labores, sumptus que iudicabit: Cum, hic, Elementum Terræ supra Aquam natare posse, certissima experientia, MONADIS nostræ docebit Magisterium? Haud secus, Qui Rationes PLENI & VACVI (argumentum usque ab ipsis Philosophiæ Incunabulis controuersum) diligentissime ventilarunt: Videruntque, ea Lege, & Naturæ (quasi Indissolubili) vinculo, (à Deo Optimo Max.) coordinatas,

connexas, & Copulatas Elementorum
 proximorum esse Superficies: Ut in Igne,
 Aere & Aqua, sursum deorsum, Hor-
 sum Illorum, (ex eorum animi sententia)
 ducendis impellendis ue; hominibus Mi-
 randa confidentissime ostendere possint
 (Variis & illi quidem Inuentis Reip.
 sunt utiles: Ut Hydraulicorum totum
 Artificium monstrat, & reliqua He-
 ronis Thaumopætica; ut nunc placet
 illa nominare.) At, quod Terræ Ele-
 mentum, Sursum, in Ignem, per Aquā,
 vlla Machina exantlare possit: Nul-
 lus ex illa Professione, sibi vendicabit. “
 Nostræ tamen MONADIS Theoriæ,
 fieri id posse, demonstrant. O Sapientissi-
 me Rex, Ista in Mentis vestræ, Me-
 moriæq; reponatis Thesauris Secretissi-
 mis. Ad CABALISTAM iam venio He-
 bræū: Qui, ubi suam (sic dictā) Geome-
 triā, Notariacon, & Tzyrups (Artis
 suæ tres quasi præcipuas Claves) extra

9.

Sanctæ, Nuncupatæ Linguæ exerceri
fines videbit: Immo undiquaque (ex ob-
uiis quibusque, visibilibus & Inuisibili-
bus) huius, (à Deo) Receptæ Traditio-
nis Mysticæ Notas, Charakteresq; cor-
rogari, Vel, hanc quoque Artem, tum,
vocabit SANCTAM: (veritate coa-
ctus; si Intelligat) Vel, non Iudæorum,
tantum; Sed omnium Gentium, Natio-
num & Linguarum, sine ἀποστοληίᾳ,
Eundem esse D E V M Benevolentissi-
mum fatebitur: Nullumque Mortalem
se Excusare posse, de Sanctæ huius no-
stræ Linguæ Imperitia. Quam, in nostris
ad Parisienses Aphorismis, R E A L E M
nominavi CABALAM, sive T̄S ὄρτος:
Vt illam vulgarem alteram; Cabalisti-
cam nomino GRAMMATICAM
sive T̄S λεγομένης; quæ notissimis Literis,
ab Homine Scriptilibus, insistit. Hæc
autem, quæ Creationis nobis est Nata
Lege, (ut Paulus innuit) R E A L I S

CABALA GRAMMATICA quoque quædam Diuinior est: cum Artium ista sit Inuentrix Nouarum, & Abstrusissimarum fidelissima Explicatrix: Ut hoc nostro alij tentare Exemplo, de cetero, possint. Non exhorresces, bene scio, (OREX) Licet iam, in vestra Regia Præsentia, MAGICA M hanc proponere audeam Parabolam. Terreste quoddam Corpus, MONAS haec nostra Hieroglyphica, in Centro Centri, Latens, possidet: Quod, Quasit ACTIVVM diuina Potentia, sine Verbis, ipsa docet: Cui iam ACTIVATO, Lunaris & Solaris est (Matrimonio perpetuo) COPVLANDA, Influentialia Gonetica: Licet, ante, in Cælo vel alibi, fuere ab EODEM Corpore SEPARATISSIMÆ. Hac (Dei Nutu) facta Gamaæa, (Quam, Parisiensibus, sum T̄nsyayūn̄s yāūa interpretatus: id est, Matrimonii Terram: siue Influentialis

Coniugii, Terrestre Signum) Super suā
 Natiuam Terrā, Eadem, ulterius Nu-
 triri non potest, vel Irrigari, quam ad
QVARTAM magnam vereq; Me-
 taphysicam Reuolutionem Completam.
Quofinito Progressu: Qui aluit, in ME-
TAMORPHOSIN, Primus Ipse a-
 bibit: Rarissimeque, post, Mortalium
 conspicietur oculis. Hæc, O Rex Opti-
 me, Vera est, toties decantata (& sine
 Scelere) MAGORVM INVISIBILI-
TAS: Quæ (ut Posteri omnes fatebun-
 tur Magi) nostræ est MONADIS
 concessa Theoriis. Expertissimus M E-
DICVS, etiam ex iisdem, facillime Hip-
 pocratis Mysticam assequetur volunta-
 tem. Sciet enim, QVID, CVI, AD-
DENDVM ET AVFERENDVM
 sit: ut, ipsam Artem sub maximo Mo-
NADIS nostræ Compendio, & M E-
DICINAM ipsam contineri, Lubens
 deinde fateri Velit. BERYLLISTI-

Lib. De
Flatis.

CVS,

*cvs, hic, in Lamina Crystallina omnia
quæ sub Cælo LVNÆ, in Terra vel A-
quis versantur, exactissimè videre po-
test: et in Carbunculo siue ☽ Lapi-
de, Aëream omnem et Igneam Regio-
nem explorabit. Et, si VOARCHA-
DV MICO, nostræ Hieroglyphicæ MO-
NADIS, Theoria vigesima prima, satis-
faciat, Ipsique, VOARH BETH ADV-
MOTH, Speculandum ministret: Ad
Indos vel Americos, non illi esse Philo-
phandi gratia, peregrinandū, fatebitur.*

*Deniq; de ADEPTIVO genere
(quicquid vel ARIOTON Ars sub-
ministrare, vel polliceri possit; vel virgin-
ti Annorum maximi Hermetis labores
sunt assecuti) licet ad Parisienses, sua
MONADE peculiari (Anagogica Apo-
dixi illustratū) alias scripsierimus: Vestræ
tamē Maiestati Regiæ constater asserim⁹,
ID OMNE, Analogicon nostræ MONA-
DIS Hieroglyphicæ Opere, ita ad viii*

14.

Anno
1562.

exprimi; ut Similius aliud Exemplum, humano generi nō posset proponi. Quod, in seipsum, dupliciter, traducere debet: Ipsum, Scilicet, Dignificatum Glutire Opus: & Operis Fmitari Dignificationem.

Nunc Satis à me; (Imo vere or si hæc hominum audiret Vulgus, ne plus satis;) de Raritate nostri huiusc Muneris Theoretici, esse dictum (Triplicis Inclyte Diadematis honore) Concedas Rex O Maximiliane: Eisdemque limitibus, eiusdē definiri Bonitatem. Satis ergo sit, (Regnum omnium Decus singulare) hoc nostrum Munus, Dum, tam esse Rarū demonstrauerimus diligentius, Neminem tamen (licet Inuidiæ Linguæ Petulantia Maledicentissimum quidem) Auem esse Aësopicam missitare posse. Tātum profecto abesse, vt iuste, illius Indignitatem ferat Calumniæ; Modestissimi omnes Sapientissimique fatebuntur

Philo

Philosophi : quod non deditabuntur
Illi quidem, una mecum, Laudes & Ho-
norem illi Phoenici accingere, ex cuius
Solius Misericordiae Alis, Rarissimas
istas omnes cum Timore & Amore ex-
traxerimus Theoreticas Plumam: contra
nostram per Adamum introductam Nu-
ditatem: Ut eisdem, Ignorantiae asperri-
mis quibusdam frigoribus, multo resiste-
remus alacriores: & Errorum Turpitudinem,
à Philosophantium tegeremus o-
culis; Honestae VERITATIS studi-
osissimi. Et quamvis Autoritate aliqua
humana, nullo modo, hic sumus freti; Si-
cubi tamē, Antiquissimi alicuius Phi-
losophi, opportune poterat nostro illustra-
ri Lumine, aliquot notabile dictum vel
Scriptū; ibi, illud amice nostris exhibe-
re Posteris, non recusauiimus. Veluti in
Hermetis, Ostanis, Pythagoræ, Demo-
criti, & Anaxagoræ quibusdam My-
steriis: in quæ, ex nostris Hieroglyphi-

cis descendimus Demonstrationibus, non
tanquam ab illis, fidem emendicantes in
istis. Et istam tantam Raritatem, ita,
ubiq; coniuncta Comitatur Bonitas: ut
Nihil, vel aperte vel tecte, in hoc libello
ā nobis esse possum, PROTESTEM VR,
quod non Idem Honestum, sincerum, Di-
gnitati Humanæ aptum sit: Pietatis per-
fectissimæ, Religionisq; veræ studio Vti-
lisimum. Et ut OPOTOMEIN certe,
int tam arduis Mysteriis non potest, nisi
Ille, Qui, eorum perspectissimam habet
omnem Amplitudinem: Sic Nemo citi-
us Infantiam suam, Malitiam, vel Ar-
rogantiam proderet, quā Ille, Qui, quic-
quam eorum quæ hic Vestræ Sapientiæ
Commendauimus, veltanquam Impium
Condemnare, veltanquam friuolum Re-
iicere auderet. Cuius rei, cum nullum,
vel Iudicio Acutiorem; vel Vsu Exper-
tiorem: vel Auctoritate Potentiores:
vel Sinceritate Fideliores; adducere

quis

quis posſit Testem, quām Summus Ille
Regum Rex Omnipotens, Regem fece-
rit MAXIMILIANVM: Erit ergo
mihi Vestra Augusta Maiestas instar
aliorum Omnium: Cui, hæc nostra, Pro-
bata esse, haberique Rata; non solum,
Triobolarium multorum obturabit ora
Grammaticastrorum: Sed etiam multo-
rum Philosophantium eriget animos: vel
humi, iam, propter tantorum Mysterio-
rum proclamatam Incertitudinem, Ia-
centes. Vel propter Rerum Raritatem,
Imperitorum Superba timentes Iudi-
cia. Qui Bona cum Malis (temere,
promiscueque, ex nominis sola Similitu-
dine,) condemnare solent Studia. Cum
maxime deplorando (interdum) Opti-
morum librorum interitu. Quorum u-
trumque, Reipublicæ Christianæ, plu-
rimum, variis temporibus, attulisse
detrimenti, clarissime constare po-
test. Apto nimirum ad tam

magna tractanda Capessendaq; Fngē-
nio, vel priori ratione per terrefactō: vel
iam, quidem, cum Progressus haud me-
diocres fecerit, Rustice eiusdem & Su-
perbe, ab Imperitis Iudicibus, vniuerso-
tam nobilitamque diuino Mysteriorū
condemnato studio. At alterius est loci,
singulis Scientiis Honestis, suas compa-
rare æmulas: falsas illas quidem, Vmbra-
tiles, Odiosas, Molestas, Hominumque
Societati Inutiles. Quas Solas, & eara-
tione qua vulgares captant homines &
exercent: non Vulgari solum sed sapien-
tiissimi cuiusq; Iudicio explodendas, con-
demnandasque, & fatemur; & ita di-
ligentissime fieri, nos quoque, suademus.
Sed, Qui, CORPORA illa, vel Esse
nesciant, vel Vbi, vel Qualia sint; Quo-
rum istæ tenuissimæ sunt Vmbræ Quo-
modo, Illi, Hominum non Vulgarium,
non Vulgaria condemnare Studia, vel
audient, vel saltem Iure possunt? FIAT

Fr.

*IUSTITIA. Vnicuiq; Quod Suum
est, sic, tribuatur, in istis Vulgaribus Sci-
olis, Artium Magnarum Vmbras non
sectantibus solum, sed easdem etiam sce-
leratissime ementientibus adulteranti-
busque: Nugas, Errorum, omnemque
adscribamus Impietatem: At in Bonis
Solidisq; studiis Proiectiorib. & hone-
stis moribus tum confirmatis, tum sua in-
tegritate Clarissimis: Vel, Vim (ob le-
uem Vulgi Calumniam) inferre: Vel
eorum in Odium vocare nomen, studia-
que: vel in discrimen, Vitam: non solum
inhumanum id mihi (OREX) Sed In-
iustum & quasi Impium videtur. Nam,
ut Corporum quorumcunque, omnes u-
bicunque Vmbræ, COMMUNES
cum ipsis Corporib. TERMINOS ha-
bent: (Quod Mathematicis est notissi-
mum) Eodem modo, & hic, Phrases Lo-
quendi, scribendi que: Vmbris, Verisq;
ipsis corporibus, Communes esse, Per-*

Luc. c.
8.

mittunt SOPHI. Vbi, Imperiti, Teme-
rarii, & præsumptuosi Simiae, V M-
B R A S Captant solas, nudas, & Inanes:
Dum Ipsi Sapientiores Philosophi, COR-
PORVM Solida fruantur Doctrina &
fructu gratissimo. Sicq; vere, Illud, usu
venire videmus: Ut Illis, Id quod ha-
bere se putabant, (umbratile,) tanquam
non Solidum & Sincerum, ex manibus
eripiatur, iustissime: & Corpora tra-
ctantibus, Vmbrarum omnis sit conces-
sa honesta legitimaq; Comprehensio &
Cognitio. OPOTOME IN igitur opor-
tet, (O Rex,) inter V M B R A M &
CORPVS: & utriusq; distinguere fines,
vires, & usus, IVSTITIAE Ille est Gla-
dius, Regius, Imperatoriusq;: cuius, ut a-
lia multa, ita, & hoc, est præstare Diui-
num Munus. Et Arte profecto qua-
dam, interdum, Ipsi Sophi, V M B R A-
T I L E S figuræ, intra ipsorum Corpo-
rum Sinuosos anfractus libenter admit-

tunt:

tunt: ne Aſinis in Hesperidum Hor-
tos, ruditer irruentibus, electissimæ præ-
beantur Lactucæ, cum illis ſufficient
Cardui. Ignoscet mihi O Rex, Mun-
dum, de Iniuſtitia (ex Christi Aucto-
ritate) arguenti. Neque hæc, ullo
modo, hoc loco, hiis Temporibus, Tuæ
præſertim commemorata Sapientia, Pa-
rerga censi volo: immo ne Superflua
quidem. Atque hæc hactenus. Hunc
ergomeum MONADIS HIERO-
GLYPHICÆ Fætum (Conceptione
quidem Londinensem, Natiuitate vero
Antwerpiensem) Vestræ Serenissimæ
Maieſtati, humillimè Offero: Obnixe
à vobis contendens: ut eiusdem non De-
dignemini, nunc quidem, fieri Compa-
ter: pòſt verò, cùm erit ētate gran-
dior, ēt fide ſua Cōmēdabilior, in veftra
ſemper vobis ut ſeruire poſſit præſentia.
Pro veftro, deinceps Ego eundem haberi

volo, O Clementissime REX: Qui, ut
 mihi visus es toto partus Tempore Bla-
 dissimo Aspectu, ante oculos versari me-
 os: ita, earatione, facilem mihi expedi-
 tumque huius in Lucem editionis, Labo-
 rem fecisti. Nam quem Annos prius
 continuos^a Septem, Mente gestauim
 eundē, incredibili vestra ad tantū inter-
 uallū, Virtute Magnetica, duodecim so-
 lū Dierū spacio, in hanc cōmunem Aurā
 placidissime sum Enixus. Quod, Felix,
 Faustumque esse, tum vestræ Augustæ
 Celsitudini, tum ardentissimis meis sin-
 cerissimæ veritatis studiis, Concedat Il-
 la Sacrofæcta TRINITAS, Quæ in MO-
 NADIS Ineffabilis, Omnipotentia,
 ante omnia Sæcula, fundata,) viuit re-
 gnatque Sempiterna: Cui Soli, omnis
 Laus, Honor, Virtus & Gloria, ab o-
 mni semper exhibetur, decanteturque
 Creatura. AMEN.

Antwerpiæ, Anno 1564. Ianuarii, 29.

^a Ut ap-
 paret in
 Apho-
 rismis
 nostris
 Propæ-
 deu-
 mati-
 cis, im-
 pressis
 Londi-
 ni, An.
 1558. ex
 Aph.
 52.

TYPOGRAPHO
GVLIELMO SILVIO
AMICO SVO SINGVLARI,

Ioannes Dee Londinensis

S. D. P.

VIDES Amicem, Optime
Gulielme, Quam unice
charas, Praeclarissimas habeam,
Illustrissimi Regis MAXIMI-
LIANI Virtutes: Cui ex Cordis
mei Scriniis, Rara, excellentissi-
maque communico Arcana: Ea-
que ratione, illi communicanda
Curaui, ut etiā Plures per Ter-
rarum orbem (tum in eius Hono-
rem, propter eximias suas, Regi-
asque virtutes: tum ut Alii ex il-
lo Sibi exemplum capiant: qui e

Regiis Sapientissime vacare Re-
gnorū Gubernaculis: & Philo-
sophorum tamen, Sophorumque
Stupenda cumulate addiscere
Mysteria potest) Plures, inquam,
eisdem frui; Vesta Diligentia, &
Fide queant. Duo igitur sunt,
qua mihi es orandus maxime:
Unum, Ut ubique accuratam
meam, in Literarum Varietate,
Punctis, Lineis, Diagrammati-
bus, Schematibus, Numeris,
aliisque, Imiteris, (quantum pos-
sis) Diligētiam: Ne, Idem Ipsum,
quod Ego (DEI NVTV) pepe-
ri ex omniparte bene Formatum
Corpus; Typographia Negligen-
tia, vel Mutilum, vel Deforme
prodeat in Lucem: indignum si-
quidem, Rege tanto; Indignum

vere

vere Philosophantium Studiis,
& laboribus, quos in eo penitissime,
sapissimeque examinando,
collocare volunt, Maximis. Ca-
ueret tamen satis, de isto, mihi Vi-
deor, Infortunio, dum te elegi,
Istius nouiter Nati Operis Pa-
rentem Typographicum: qui o-
mnibus modis, nitidum, suisque
Bene Compositum Membris, tua
Curatura, emittere potes.

SECVNDVM, quod atque pre-
stari Optarem, haud est leue, id
quidem: Nimirum, Promiscuo
ut hominum generi, hosce, nullo
modo, in manus des Libellos. Non
quod illis ego haec quidem, vel me-
liora, inuideam: Sed hoc inde ori-
turum mali Suspicās: Non solum,
quod ex isto Labyrintho, Se, Mi-

seri, nunquam extricare possunt:
(Ingenium interea, Incredibili-
bus Angentes modis; pessimeque
suis prospicientes Rei familiaris
negociis) sed etiam, quod, Aliis
quoque, (illis inuium) vel, ingredi
suadebūt Iter: vel de eiusdē, velut
illis explorata, Certitudine, Sce-
leratissime ementientur; Impo-
stores, Hominumque Laruae: Vel
Denique, talia DEI MAGNA-
LIA, Esse, Negare; Aut meam,
rabidissime accusare Sincerita-
tem audebunt: nunc tandem De-
sperabundi; Ut, primo, hæc My-
steria, cum maxima Præsumptio-
ne aggressi sunt Temerarii. At
in hoc tanti Momenti negotio, Si
te bene a multis iam annis noui
(vel propter amicitiam nostram:

vel

vel Reip. Christianæ Utilitatem;
vel saltem propter Ipsius Sapientissimi MAXIMILIANI Heroicas Virtutes, quæ nihil Commune cum Hominum Vulgari habent Sorte) Cauebis, Spero, ne Fidem tuam frustra requisiuisse Viderar. Cauebis tu quidem: & per te, Honestissimi omnes Librorum Mercatores. Valeas.

Ex Museo nostro Antwerpiensi:
Anno 1564. Ianuarii 30.

MONAS HIEROGLYPHI-
CA IOANNIS DEE, LON-
DINENSIS,

*Mathematicè, Magicè, Cabalistice,
Anagogiceque, explicata:*

A D

SAPIENTISSIMUM
ROMANORVM, BOHEMIÆ, ET
HUNGARIÆ
REGEM,
MAXIMILIANVM.

THEOREMA I.

Per Lineam rectam, Circulumque, Prima, Simplicissimaque fuit Rerum, tum, non existentium, tum in Naturæ latentium Inuolucris, in Lucem Producitio, repræsentatioque.

THEO-

THEOREMA II.

AT nec sine recta, Circulus; nec sine Puncto, Recta artificiose fieri potest. Puncti proinde, Monadisq; ratione, Res, & esse cæperunt primo: Et quæ peripheria sunt affectæ, quantæcumque fuerint) Centralis Puncti nullo modo carere pos- . — sunt Ministerio.

THEOREMA III.

MONADIS, Igitur, HIEROGLYPHICÆ Conspicuū Centrale Punctum, TERRAM refert; circa quam, tum SOL tum LVNA, reliquique Planetæ suos conficiunt Cursus. Et in hoc munere, quia dignitatem SOL obtinet summam, Ipsum, (per excellentiam,) Circulo notamus Integro, Centroque Visibili.

MONAS
HIERO-
GLYPHI-
CA.

THEOREMA III.

LVnæ Hemicyclium, licet hīc, Solari sit Circulo quasi Superius Priusque: Tamen SOLEM tamquā Dominum, Regemque suum obseruat: eiusdem Forma ac vicinitate adeo gaudere videtur, vt & illum in Semidiametri æmuletur Magnitude, (Vulgaribus apparente hominibus,) & ad eundem, semper suum conuertat Lumen: SOLARIBVS Q. ita tandem imbui Radiis appetat, vt in eundem quasi transformata, toto dispareat Cælo: donec aliquot post Diebus, omnino hac qua depinximus, appareat Corniculata figura.

THEOREMA V.

ET Lunari certe Semicirculo ad Solare complemētum perducto: Factum est Vespere & Mane Dies unus. Sit ergo Primus, quo Lux est facta Philosophorum.

THEO-

THEOREMA VI.

SOLEM, LVNAM QVE, Rectili-
neæ Cruci, inniti, h̄ic videmus.
Quæ, tum TERNARIUM, tum
QVATERNARIUM, apposite sa-
tis, ratione significare Hieroglyphi-
ca potest. TERNARIUM quidem:
ex duabus Rectis, & Commu-
ni vtrisque, quasi Copulatio
Puncto. QVATERNARIUM
vero: ex 4. Rectis, includenti-
bus 4. Angulos rectos. Singulis, bis,
(ad hoc) repetitis; (Sicque, ibidem,
secretissime, etiam OCTONARIVS,
se offert; quem, dubito an nostri Pre-
decessores, Magi, vñquam conspe-
xerint: Notabisq. maxime.) Primo-
rum Patrum, & Sophorum T E R-
N A R I V S, Magicus, CORPORE SPI-
RITV, & ANIMA, constabat. Vnde,
Manifestum h̄ic Primarium habe-
mus SEPTENARIUM. Ex dua-

bus nimirum Rectis, ET Communi Puncto: Deinde ex 4. Rectis, AB Vno Puncto, sese, Separantibus.

THEOR. VII.

Elementis, extra suas Sedes naturales, dimotis : Suos ad easdem reditus, naturaliter, per Rectas facere lineas, Dislocatæ corundem homogeneæ Partes, experientem doccebunt: Absurdum igitur non erit, per 4. rectas, ab vnico Puncto, Individuoque in Contrarias excurrentes partes, QVATVOR ELEMENTORVM, (in quæ Elementata, singula, tandem resolui possunt) innuëre Mysterium. Hoc etiam notabis diligenter; Geometras docere, LINEAM EX PVNCTI FLVXXV, produci: Nos h̄ic simili ratione, fieri monemus: Dum Elementares nostræ Lineæ, ex STILLÆ, (tamquam Pun-

Eti,

cti, Physici) continuo Casu, (quasi
FLVXV) in Mechanica nostra pro-
ducantur Magia.

THEOR. VIII.

QVATERNARII, præterea Ex-
pansio Cabalistica, secundum
vſitatem Numerationis Phrasin, (dum
dicimus, Vnum, duo, tria, quatuor)
D E N A R I V M, summatim exhibit.
Ut & ipſe Pythagoras dicere solebat:
Nam 1. 2. 3. & 4. decem conficiunt.
Non temere ergo, C R V X Rectili-
nea, (id est, Vigesima & Prima Ro-
mani Alphabeti litera) ex 4. fieri re-
ctis iudicata, ad **D E N A R I V M** signi-
ficandum, ab Antiquissimis Latinis
Philosophis est aſſumpta. Locus et-
tiam illi est ibidem definitus, Vbi
T E R N A R I V S, vim suam per **S E P T E-**
N A R I V M ducens, illum statuit.

THEOR. IX.

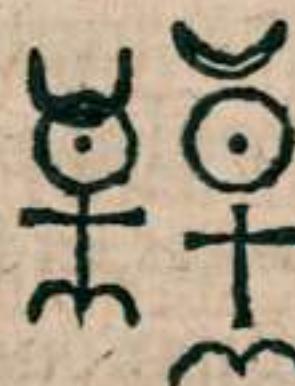
HOc autem nostræ MONADIS,
SOLI, LVNÆQUE, optime
conuenire videbitur: cum eorundē
per 4. Elementorum Magiam, Exa-
ctissima in suas Lineas fuerit facta
SEPARATIO: Deindeque, per ea-
rundem Linearum Periphoras (Ad
omnis enim datæ lineæ Magnitudi-
nem, licet Circulum describere: per
Geometriæ leges) Circularis, in Cō-
plemento SOLARI, fuerit facta
CONIVNCPIO. Tunc enim late-
re non potest, quantum nostræ Mo-
NADIS, SOLI, LVNÆQUE, Cru-
cis DENARIA inferuiat Proportio.

THEOR. X.

DOdecatemorii Arietis, omnibus
est notissima, quæ est in Astro-
nomorum usu (quasi Acioædes, A-
cuminataq; figura ista: Ut &

ab

ab hoc cæli loco, Triplicitatis Igneç, notari Exordium cōstat. At ignis ergo ministerium (in huius Praxi MONADIS) requiri significantum, Arietis adiecimus Astronomicam notā. Sicque breuiter, nostræ MONADIS, vnam absoluimus Cōsiderationem Hieroglyphicam: quā sic volumus, vnicō Contextu Hieroglyphico proferri.

LUNA.

SOL.

ELEMENTA.

IGNIS.

MONADIS ISTIVS, LUNA ET SOL,
SVA SEPARARI VOLVNT ELEMENTA, IN
QVIBVS DENARIA VIGEBIT PROPORTIO;
ID QVE IGNIS FIERI MINISTERIO.

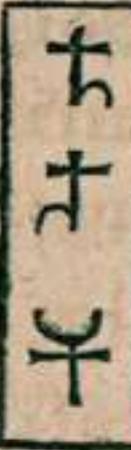
THEOR. XI.

ARietis Nota Mystica, ex duobus Semicirculis, in cōmuni Puncto connexis, constituta Æquinoctialis Nycthemeræ loco aptissime assigna-

tur. Viginti enim & quatuor Horarum Tempus, Æquinoctii modo distributum, Secretissimas nostras denotat Proportiones. Nostras dico, respectu Terræ.

THEOR. XII.

Antiquissimi Sapiētes Magi, quinque Planetarum, nobis tradidere Notas Hieroglyphicas: Compositas quidem omnes, ex L V N A E vel S O L I S Characteribus: cum Elementorum aut Arietis Hieroglyphico Signo. Veluti istas, quas hic videtis figura-

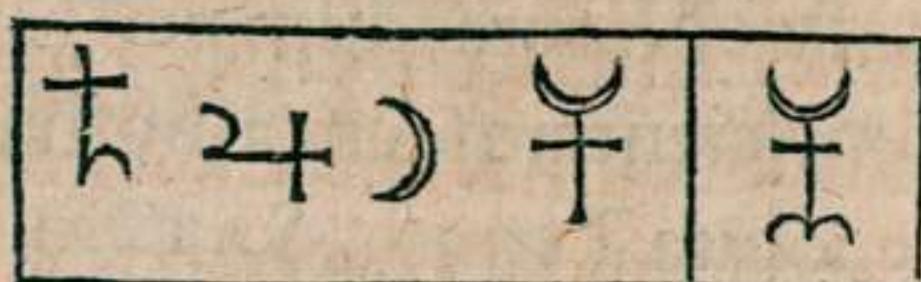
	Saturnus.		Mars.
	Iupiter.		Venus.
	Mercurius.		Mercurius.

tas. Quas singulas modo Hieroglyphico, ex nostris prius iactis Fundamentis, nō erit explicare difficile. At primū, de iis quæ Lunæ habent Cha-

racterem,

racterem, nos nunc Paraphraſtice a-
gemus: de Solaribus deinde. L VNARIS
noſtra Natura, dum per Elemento-
rum ſcientiam, circa noſtram ſemel
reuoluta Terram, SATVRNVS myſti-
ce dicebatur. Et eadē de cauſa, I O V I S
quoq; habebat nomen: iſtamq; reti-
nebat figurā ſecretiore. Et Lunā, ter-
tia elementatā vice, obſcurius ſic no-
tabant. ♀ Quem, MERCVRIVM
vocare ♂ ſolent. Qui, quam ſit
L VNARIS, videtis. Iſtum, QVARTA
Reuolutione produci, licet Quidam
velint Sophi: noſtro Secreto propo-
ſito tamen, non erit id contrarium;
Modo Spiritus Purissimus Magicus,
loco Lunę, τῆς λευκόνοτος administrabit
Opus; & ſua virtute Spirituali, nobis-
cum SOLVS, per Mediam quaſi Na-
turellem diem ſine verbis, Hierogly-
phice loquatur; in Purissimam Sim-
pliciſſimamq;, a nobis præparatam

Terram, Geogamicas, istas 4. introducens, IMPRIMENS QVE figuræ; vel illarum loco, il-
lam al-
teram.

THEOR. XIII.

MARTIS ergo Character Mysti-
cus, an non ex SOLIS & ARIE-
TIS, Hieroglyphicis, est conflatus?
elementali (partim) interueniente
Magisterio? Et VENERIS, quæso, an
non ex SOLIS, & Elementorum
Pleniore Explicatione? Isti ergo Pla-
netæ, SOLAREM respiciunt περιφο-
ρὰ, Opusque Ἀράγωπυρήσεως: In cuius
progressu fit tandem Conspicuus
Mercurius ille alter: Prioris qui-
dem Vterinus Frater. Lunari
scilicet Solariq; Elementorum Cō-
pleta Magia, ut expressissime nobis i-
pse Hieroglyphicus loquitur Nun-

cius,

cius, modo in illum oculos defigere, auremque illi præbere attentiorē velimus. Et, (NV TV DE I,) iste est Philosophorum MERCVRIVS, ille Celeberrimus MICROCOSMVS & A-DAM. At Solebāt tamē Expertissimi Nonnulli, huius loco graduque SO. LE M ipsum ponere. Quod nos hac nostra ætate non possumus præstare; nisi ANIMAM aliquam a CORPORE, arte Pyronomica Separatam, huic Operi Χρυσοχοέωντι præficeremus. Quod & factu est difficile: & propter Igneos, Sulphureosque quos secum adfert halitus, periculosissimum. Sed illa, certe, ANIMA, mira præstare poterit. Nimirum, tum ad LVNÆ, Discum, (Vel MERCVRII, saltem) LVCIFERVM; Immo & PYRO-ENTA, Indissolubilibus Ligare vinculis. Tum Tertio (vt volunt) loco, (ad SEPTENARIUM nostrum Com-

TOTIVS
ASTRO-
NOMIAE
INFE-
RIORIS,
ANATO-
MIA MO-
NADICA,
PRINCI-
PALIS.

		\ddagger		
		\exists		
6:	\ddagger	\ddagger	\ddagger	\ddagger
		\ddagger	\ddagger	\ddagger

plendum Nu-
merum) SO-
LEM nobis
istum exhibe-
re PHILOSO-
PHORVM.
Istorum duo-
rum Theore-
matum ARCANIS, significandis;
Videte quam exacte, quam aperte,
nostræ MONADIS HIEROGLY-
PHICÆ, respondeat ANATOMIA
ista.

THEOREMA XIII.

EX SOLE & LVNA, totum hoc
pendere Magisterium iam clare
confirmatum est. Huius, etiam Ter-
maximus ille Hermes, nos olim ad-
monuit: Eius Patrem SOLEM, esse,
afferens: LVNAM autem, Matrem:
Nutriri vero Scimus in TERRA LE-
MNIA. Radiis nimirum LVNARI-

BVS & SOLARIBVS, Singularem
circa Eandem, exercentibus INFVL-
ENTIAM.

THEOR. XV.

SOLIS proinde LVNÆQVE cir-
ca Terram Labores, Philosophis
proponimus Considerandos. Huius
quidem, quo modo, dum in Ariete
versatur SOLARE Iubar: Ipsa tunc in
Proximo (scilicet Tauri) Signo, Lucis
nouam recipiat Dignitatem: EX-
ALTE TVRQVE Supra innatas sibi
vires. Quam (præ aliis notabilem ma-
gis) LVMINARIVM, Vicinitatem,
Charactere quodam mystico expli-
cabant veteres: TAURI, insignito
Nominе. Quam, quidem, LVNÆ esse
EXALTATIONEM, vsque ab ipsa
prima Hominum ætate (inter Astro-
nomorum Placita,) memoriæ esse
proditum, notissimum est. At intel-

ligunt Mysterium Illi soli, qui abso-
luti euasere Mysteriorum Antistites.
Ut & simili ratione, VENERIS esse
DOMVM, dixerat TAVRVM: Casti ni-
mirum Prolificique CONIVGALIS
AMORIS: Sic enim ἡφύσις, τῇ φύσει τέρπε-
ται: Ut Magnus ille OSTANES in Secre-
tissimis suis Recondidit Mysteriis.

2. SOLIS vero, qua ratione, Ipse
post Aliquas sui Luminis, admissas
Eclipses; MARTIVM Robur acci-
pit: & in eiusdem quoque DOMO
(Nostro scilicet Ariete) veluti in sua
Triumphare dicitur EXALTATIO-
NE. Quæ secretissima Mysteria, no-
stra etiam MONAS clarissime, per-
fectissimeque demonstrat: TAVRI
quidē ista quæ
hic est depicta
Hieroglyphi-
ca figura: &
illa MARTIS:

Taurus.

LVNAE EXAL-
TATIO.

ELEMENTA.

SOLIS EXAL-
TATIO.

Aries.

quam

quam 12. & 13. Theoremate adduximus: quæ SOLEM Recta in ARIETEM tendentem, indicat. Ex præsenti autē Theoria, Alia nostræ MONADIS sece offert Anatomia Cabalistica: cuius ista est vera Artificiosaq; explicatio. LVNÆ, SOLISQUE EXALTATIONES, MEDIANTE ELEMENTORVM SCIENTIA.

ANNOTATIO.

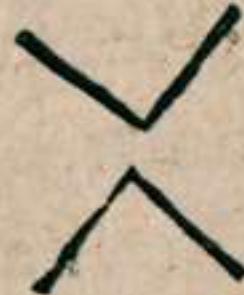
Duo hic maximopere notanda esse Censeo: unum, quod Tauri Hieroglyphica ista figura, nobis Græcorum Diphthōgum&, exacte repræsentet, Primæ Declinationis, Gignitium semper singularem Terminationem. Secundo, ex apta Metathesi Locali, dupliciter nobis ALPHΑ commonstrat: Circulo & Semicirculo Tangentibus solum, vel se mutuo (ut hic) secantibus.

THEOR. XVI.

I Am nobis de C R V C E , paucis , ad nostrum propositum , est Philo- phandum . C R v x nostra , licet ex duabus Rectis (vt diximus) & æqua- libus illis quidem , confecta sit : non se mutuo tamen in æquales dissecant longitudines . Sed tum æquales , tum inæquales partes , in M y s t i c a nostræ Crucis distributione , haberi volui- mus . Innuentes , in Binarum ita se- Ætarum potestate (eo quod æqualis sunt Magnitudinis) C R V C I S quoq; Æquilateræ , virtutem latere . Gene- ralissime enim , C R V C E , ex æquali- bus Rectis , fieri iussa ; æquali profecto linearum Decussatione , eam fieri de- bere , N A T V R A E quædam requirit I v s t i t i a . Secundum cuius Iu- stitiæ Normā , de Æquilatera C R V- C E (qualis est Latini Alphabeti litera vigesima prima) hæc quæ sequuntur ,

perpen-

perpendenda proponemus. C R V-
CIS, Rectilineæ, Rectangulæ, & Æ-
quilateræ, Si per commune sectionis
punctum, & Cōtrapositos angulos,
Recta vbiunque transire concipia-
tur: Ex utraque parte, sic transeuntis
Rectæ, Crucis factæ partes, sunt o-
mnino similes & æquales: Quarum
figuræ, eadem sunt, cum illa Lat-
inorum litera, quæ Vocalium esse
QVIN T A, recepta est, & ad QVINA-
RIVM denotandum apud Antiquissi-
mos Latinorum Philosophos usita-
tissima erat: Idque haud absurde ab
illis esse factum Censeo; cum sit De-
narii nostri, Conformis Medietas.
Ex illius ergo figuræ, Sic
duplicatæ (ex hac Hypo-
thetica Crucis diuisione)
prouenientis, ea ratione,
qua QVINARIUM utræque repræ-

sentant (licet erecta altera, Altera autem hic sit euersa) Monemur, Radicum Quadratarum hic imitari Multiplicationem Quadratam: (quæ hic mirabiliter in **N V M E R V M C I R C V - L A R E M** incidit, scilicet **Q V I N A - R I V M**) Vnde produci certo constat, **V I G I N T I & Q V I N Q V E:** (vt & ipsa littera , est vigesima : & vocalium **Quinta.**) Nunc vero alium situm ipsius **C R V C I S** æquilateræ considerabimus: istum nimirum: qui nostræ **M o n a d i c æ C r v - c i s** Situi est similis: Similem autem hic fieri Crucis Diuisionem bipartitam (vt supra) supponimus. Vnde alterius literæ, Latini Alphabeti, se monstrat etiam geminata figura: erecta una; euersa, & auersa, altera: Quæ(ex Latinorum vetustissima cōsuetudine) ad **Q V I N Q V A G I N T A**

repræ-

repræsentandum, in usu est. Istud, inde mihi primo statutum videtur: Eo quod sit & Illa quidem QVINARII, Nota; ex nostro Crucis DENARIO, essentialiter desumpta: at eo situ Locatæ, quo, omnium Mysteriorum Maximi, ipsa Crux, est Consummatisima, Hieroglyphica Nota: Vnde DENARII Potestatem, in sua QVINARIA Virtute COMPLECTENS, QVINQVAGENARIO NUMERO tanquam suo Partui, gratulatur. O, MI DEVS, QVANTA HÆC MYSTERIA? & Nomen illi, EL. Immo & hac ratione quoq; ipsam Denariā Crucis virtutem respicere videtur; quod Medio Loco, inter primam Alphabeti Literam, & ipsum Crucis Denarium sit constituta: & ab alterutra, ipsa sit, ordine, Decima. Et cum in CRUCE, duas eiusmodi integrales esse partes ostendimus (Numera-

lem nunc solum earundem vim Cōsiderantes) CENTENARIVM inde ex crescere apertissimum ēst. At si, ex Quadratorum Lege, Mutuam patiantur Multiplicationem, Bis Mille, Quingenta nobis reddent: Qui huius QVADRATVS, ad prioris Circularis Numeri Quadratum, comparatus: & eidem Applicatus, etiam CENTENARIVM, denuo restituet: vt & ipsa CRVX, secundum Sui DENARII Potentiam, se explicans, CENTVRIO esse agnoscetur: Et tamen cum sit nisi Vnicus ipse CRVCIS Character: Vnum quoq; representat: H̄c ergo (præter alia notatu dignissima) ab istis CRVCIS Theoriis, Numerare, & Progredi iam sumus edocti ad h̄c modum: Vnum, Decem, Centum. DENARIA sic nos euehente CRVCIS Proportione.

THEOR. XVII.

VT ex Sexto Theoremateliquere
 potest, in CRVC E nostra QV A-
 TVOR rectos considerari, angulos:
 Quorum vnicuique, QVINARII at-
 tribuere significationem, præcedens
 doceret Theorema: Vno quidem lo-
 catis modo: At alterum obtinenti-
 bus Situm; Idem Theorema QVIN.
 QVAGENARII Numeri, fieri Hie-
 roglyphicas Notas admittit: Ita, eui
 dentissimum est, CRVC E M D E-
 NARIVM notare vulgariter: Tum
 in Latini Alphabeti ordine, literam
 esse vigesimam primam: (Vnde est
 factum, quod, Sophi, Mecubales, di-
 eti, viginti vnum, per eandem Signi-
 ficabant Literam:) Denique, & Sim-
 plicissime considerari posse: vt Vna
 Nota, esse conspicitur; qualenq;
 & quantamcunque aliam habet po-
 testatē. Ex quibus omnibus, optima
 Demonstratione Cabalistica cōcludi

posse videmus: C R V C E M nostram,
 Myſtis, D V C E N T A, Q V I N Q V A-
 G I N T A D V O, mirabili Compēdio
 Significare posse. Q V A T E R enim
 Q V I N Q V E; Q V A T E R Q V I N Q V A-
 G I N T A; D E C E M: V I G I N T I V N V M;
 & V N V M: D V C E N T A Q V I N Q V A-
 G I N T A D V O efficiunt. Quem Nu-
 merum, duabus adhuc aliis ratio-
 nibus: ex præmissis vt nos elicere pos-
 sumus; ita Cabalisticis Tyronibus,
 eundem commēdamus eruendum:
 breuitati sic Studentes: Eiusdem ta-
 men Magistralis Numeri, variā pro-
 ductionem artificiosam, Philosopho-
 rum dignam Iudicantes Considera-
 tione. Nec vos, aliam, hīc, Myſtago-
 giam Celabo, Memorabilem. C R V-
 C E M nostram in duas alias literas, se-
 Distribui Paffam, Videntes: Si, vt
 Numeralem earundē virtutem quo-
 dam modo perpendimus prius, ita

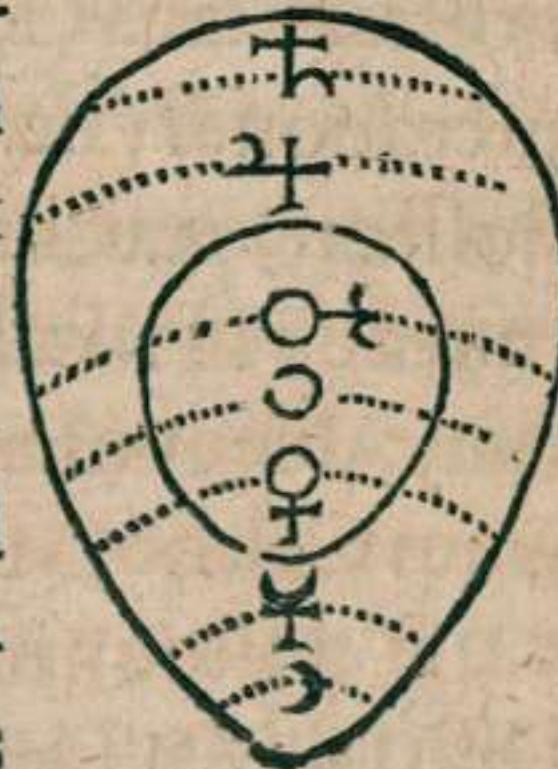
vicissim

vicissim nunc ILLARVM VERBALLEM VIM, CVM IPSA CRVCE, CONFEREMVS, quod inde Oriatur LVX: VERBVM, Finale & Magistrale (ex illa TERNARII, in Vnitate Verbi, Conspiratione & consensu) cū summa Admiratione, Intelligemus.

THEOR. XVIII.

EX duodecimo & decimotertio Theorematibus nostris colligi potest, Cælestem Astronomiam, INFERIORIS esse quasi Parentem & Magistrum. Sublēuatis ergo in Cælum oculis Cabalisticis (ex Prædictorum Mysteriorum Theorica Illuminatis) talem ad amissim nostrę MONADIS, conspiciemus

ANATOMIAM: In NATVRÆ LVMINE,
VITA QVÆ se se sic nobis semper o-

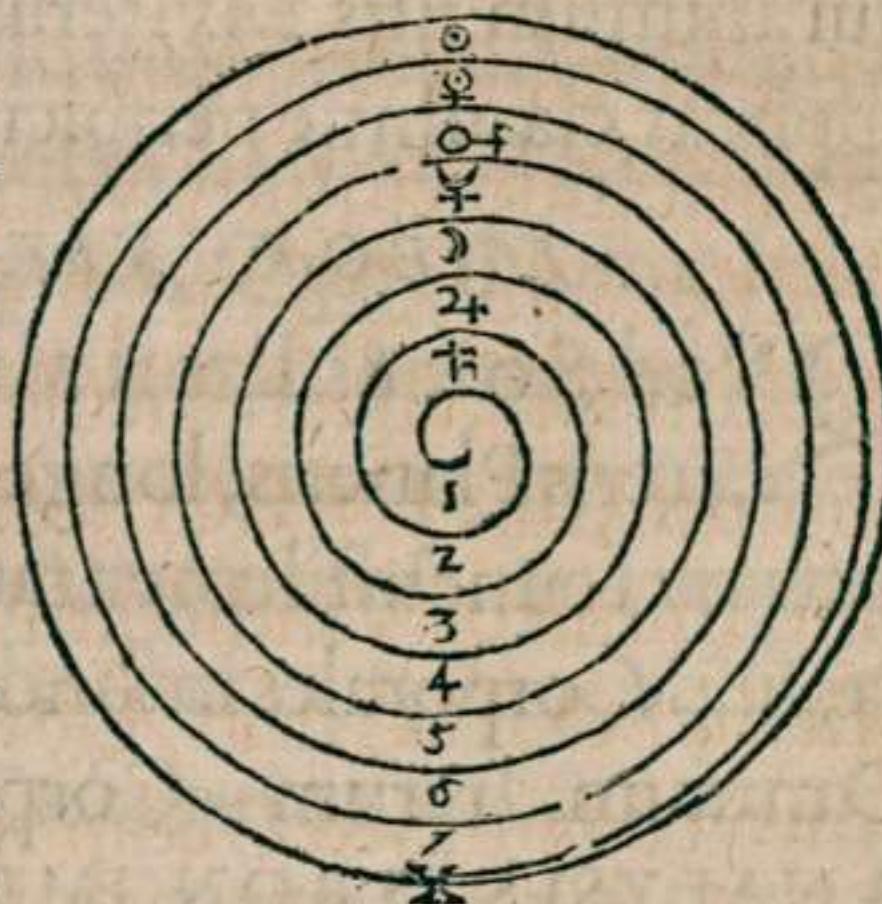
stendentem. Et suopte N V T V , Se-
cretissima huiuscē Physicæ A N A LY-
S E O S Mysteria , apertissime detegē-
tem. O V I autem figuram, isti C O-
ORDINATIONI adhibere: Cælestis
N V N C I I , dum Theoricos, Cæle-
stesque Gestus , sumus aliquando
Contemplati, fuimus edocti. O v A-
L E M enim, Ipsum, in Æthere, suo
Cursu Figurare Circuitonem , A-
stronomis est notissimum. Et, cum
Dictum, Sapienti, Sat esse debeat: En-
nostras huius Cælestis Consilii Inter-
pretationes (sic Hieroglyphice pro-
positas:) prædictis omnino Consen-
taneas. H I N C Moniti, discāt Miser-
imi Alchimistæ , suos agnoscere Er-
rores varios: Quæ sit Albuminis O-
VORVM A Q V A: Q V O D EX V I T E L-
L I S O L E V M. Quæ O V O R V M C A L X:
H I N C, Imperitissimi illi Impos-
tores, cum illorum Desperatione, In-

tell-

telligent: Aliaque his similia, perplura. HIC PROPORTIONATVM A NATVRA, FERE TOTVM HABEMVS. Hoc illud est OVV M A QVILINVM, Quod SCARABEV S, olim disruptum propter INIVRIAM, quam Timidis Brutisque Homini bus, Illius AVIS Violentia & Cru delitas intulit: Licet ad Scarabei An trum (Auxilii Implorandi Gratia) aliquibus confugiētibus, non inde tamē liberatis: Sed ipse solus Scarabeus, hāc sibi vindicandā INIVRIAM, modis omnibus, existimans: Ut erat alacri animo, Constantique voluntate pa ratus, ita ad id prēstandū, nec Viribus carebat, nec Ingenio: Vnde variis Conatibus A QV I L A M dum perse queretur Scarabeus: Subtilissima FIMI Arte usus, Illius tandem (vel in Iouis Gremio depositum) OVV M, in TERRAM PRÆCIPI TARI

adeoque DISRVMPI effecit. Et eadem, aliave ratione Aquilinam tandem totam Speciem, e Terris deleuisset Scarabeus, nisi, (malum tatum Praecauens,) Iupiter effecisset: Quo Anni tempore, Aquilæ sua sollicite curant OVA, Nulli ut circumuolitent SCARABEI. Illis tamen Consulerem, qui istius AVIS vexantur Crudelitate, ab ipsis Heliocantharis (qui ita certis Temporum Curriculis latitando viuunt) Utilissimam artem discere: Quibus, iam licet non faciant ipsis, eslet tamen longe gratissimum, suis INDICIIS & Signis, de suo Inimico, Vindictam sumi posse. Ethic (O Rex) non Æsopum conari me ut agam, Sed Oedipum, Faterentur, si adessent, Illi, quorum Mentes, ita de Nature Summis Fabulari Mysteriis, primo subiuit. Esse profecto quosdam noui qui SCARABEI AR-

TIFICIO, Si haberent DISSOLV-
 TVM AQVILINVM OVVM, CAL-
 CEM eiusdem, cum Albumine puro,
 totoque TEMPERARENT primò.
 Deinde illud TEMPERAMENTVM,
 VITELLI liquore toto, artificioso
 ordine, oblinirent: voluendo, reuol-
 uendoque: Ut Scarabei suas congo-
 merant Pilas. Ita, magna fieret OVI
 METAMORPHOSIS: Iam scilicet
 disparēte,
 & quasi in-
 uoluto AL-
 BVM IN E
 ipso (illis
 multis ve-
 luti Heli-
 cis Reuo-
 lutionibus
 factis) in ipso VITELLINOSO LI-
 QVORE. Cuius Artificii, tale Hiero-
 glypticum signum, NATVRÆ haud

displacebit Oeconomis. Sæculis prioribus, multum esse a grauissimis, & Antiquissimis celebratum Philosophis, tale Artificium, legimus: certissimum & vtilissimum. Anaxagoras certe, ex hoc Magisterio, excellentissimam, Post, fecit Medicinam: vt in suo *Θεωρίᾳ εκτεροφῶν φυσικῶν* libello videre licet. Nihil hic esse extra nostræ MONADS virtutem Hieroglyphicam, qui animum istis Mysteriis sincerius applicat, clarissime perspiciet.

THEOR. XIX.

QVOD SOL & LUNA, omnibus cæteris Planetis, longe fortius, in inferiora cuncta Elementata Corpora, suas Corporales infundant Vires: Omnia rerum Corporatarum ANALYSIS PYRONOMICA, Effe-
ctu demonstrat: LUNÆ dum refun-
dunt Aqueum Humorem. SOLIS.
QUE Igneū Liquorem: quibus, Re-

rum

rum Mortalium Sustentatur C O R -
P V L E N T I A T E R R E S T R I S .

THEOR. XX.

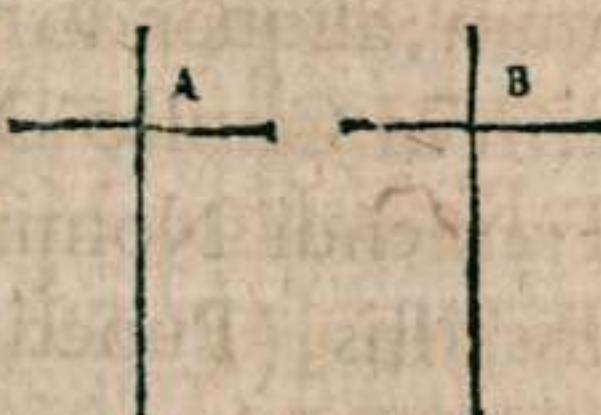
LIcet satis bona ratione Hieroglyphica , supra , demonstrauimus , ELEMENTA , per Lineas Rectas significari : Hic tamen de CRVCIS nostræ PVNCTO Quasi CENTRALI , Exactissimam dabimus Speculationem . In TERNARII nostri Consideratione , nullo modo , Illud Abesse potest : in eo nostri BINARII Situ . Si enim abesse posse , Quis (Diuinæ Imperitus Matheseeos) contenderet : Abesse Supponat . Non erit ergo Reliquus , BINARIVS noster : Sed emerget QVATERNARIVS : Puncti illius Ablatione , Discontinuata Linearum vnitate . At Binarium esse Reliquum , vna nobiscum Supposuit aduersarius noster : Erit ergo & BINARIVS , idem , & QVATERNARIVS , eadem

consideratione. Quod $\tau\bar{\nu}\delta\omega\pi\tau\omega$ esse, satis est Manifestum. Adesse ergo ex omni Necessitate, debet illud PUNCTVM, quod cum BINARIO, nostrum Constituat TERNARIUM: nec Aliud quid eius loco SUBSTITUTVI potest. Non tamen est de Hypostatica Proprietate, ipsius BINARII: nec aliquo modo Pars. Quod non sit Pars, hinc demonstratur. Omnes Lineæ Partes, sunt Lineæ. At illud esse PUNCTVM, hypothesis confirmat. Non ergo BINARII illius Pars aliqua: Vnde multo minus de Hypostatica Proprietate Binarii. Proinde NOTANDVM est maxime, quod & Propriam Habeat HYPOSTASIM: Et nihilo minus tamen, in ipsis nostri BINARII Longitudinibus LINEARIBVS, contineatur. Et quia, Sic, VTRISQUE videtur esse COMMUNE; QVANDAM, & IPSVM,

BINARII, SECRETAM RECI-
PERE IMAGINEM censeri. Vnde,
QVATERNARIUM, Hic, D E-
MONSTRAMVS, IN TERNARIO
QVIESCENTEM. Tu, mi Deus,
mihi ignoscas obsecro, Si erga tuam
nunc Peccauerim Maiestatem, tan-
tum, in Publicis, Scriptis, Reuelans,
Mysterium. Sed Spero, quod, Soli,
qui sunt Digni illud vere Intelligent.
Pergamus nunc ad nostræ CRVCIS,
illum, quem assignauimus QV A-
TERNARIUM. Vbi an Abesse illud
PVNCTVM potest, quod IBI Re-
præsentatur, perpendamus. Mathe-
matica profecto nos docet remoueri
posse. Nam non Solum, EO SEPA-
RATO, RELIQVVS Est noster QV A-
TERNARIUS: Sed cum DISTIN-
CTIOR longetur CLARIOR in o-
mnium oculis erit FACTVS. NVL-
LA SVÆ SUBSTANTIALIS PRO-

PORTIONIS RECEDENTE PARTE: SED SVPERFLVO, ET CONFUSIONIS PVNCTO, SIC DAMNATO, REJECTOQVE. O omnipotens Diuina Maiestas, QVANTAM TVIS APICIBVS, ET IOTIS, IN TVA DESCRIPTIS, DISPOSITISQVE LEGE INESSE SAPIENTIAM, ET INEFFABILIVM MYSTERIORVM INFINITATEM, CONFITERI COGIMVR MORTALES: SI MAXIMA TERRENA SECRETA ET ARCANA, VNIVS ISTIVS PVNCTI, A ME, (AT IN TVO LVMINE) LOCATI ETEXAMINATI, INDICIO VARIO, EXPLICARI ET FIDELISSIME DEMONSTRARI QVEANT: PvNCTI videlicet in TERNARIO diuino, nullo modo SVPERFLVI: AT PVNCTI in QVATVOR ELEMENTO-

RVM REGNO, considerati, FÆ
CVLENTI quidem, CORR V-
PTIBILIS, TENEBRICOSI. O
Terque, Quaterque Beatos illos, qui
illud TERNARII, (quasi COP-
LATIVVM) ADIPISCI possunt
PVNCTVM: & illud QVATER-
NARII, TETRVM & SVPERFLV-
VM, AMANDARE Tenebrarumq;
Relinquere Principi. Sic, ad CLARI-
TATIS NIVEÆ, & ALBARVM
VESTIVM Ornamenta peruenie-
mus: O MAXIMILIANE,
Quem, Deus, (ista Mystagogia, aut
Austriacæ Familiæ aliquem) Maxi-
mum, aliquando faciat (vel me qui-
dem in Christo Dormiente) ad sui
Tremendi Nominis Honorem: in
istis, Istis, (Puncti in TERRIS SV-
PERFLVI,) abominandis Tene-
bris; & vltierius, intolerabilibus.
Sed ne Ipse iam Superflua (non

apto scilicet loco) profundam verba,
intra Propositi mei Cancellos, auctu-
tum, nunc me recipiam. Et, quia, illis
Sermonem iam absoluerim, quorum
Oculi in eorum Sedēt Corde: Nunc
mihi ad illos cōuertenda Oratio est,
quorum Corda in eorum adhuc pro-
mineant oculis. Quæ hoc loco dixi-
mus, En C R V C I S adscripta figura,
aliquo modo repræsentare potest.
Primum, de P V N C T O, in Binis Æ-
qualibus L I N E I S (æqualiter & inæ-
qualiter decussatis) N E C E S S A R I O;
Veluti hic, ad A Deinde, ad B (quasi
quādam Puncti superflui ablati, Va-
cuitatem) distin-
ctas videtis, QV A -
TV OR rectas Li-
neas: a P V N C T O,
prius illis com-
muni, SEPARATAS: Illis, inde, nul-
lo eueniente sui detimento. Ista est

via,

via, per quam Nostra M o N A S , per
Binarium, TERNARIVM QVE pro-
grediens, in QVATERNARIO Puri-
ficato, s i b i Vnirestituatur, per Æ-
qualitatis Proportionem. (Quodq;
enim Totum, suis omnibus partibus
est Æquale.) Hocque dum fiat, nihil
interea Externarum admittit, No-
stra M o N A S , Vnitatum, Numero-
rumve : Cum ipsa sibi exactissime
Sufficiat: Suis absolutissima Nume-
ris omnibus. In quorum Amplitudi-
nem , tum Magicis diffunditur mo-
dis : tum non vulgari , post , Artificis
Industria , & maximo Ipsius Mona-
dis Emolumento , (in Dignitate &
Potentia) ad suam Primam Propriā-
que Restituitur MATERIA M: inte-
rim , quæ ad genuinam hæreditariā-
que suam non Spectant Proportio-
nem , omni modo & diligentia , rese-
ctis , reiectisque in æternum Fæcibus .

THEOR. XXI.

SI, Quod in nostræ MONADIS Re-
cessibus, Interius Latebat Inuo-
lum, esset in Lucem erutum; com-
mutatisque vicibus, eiusdem Partes
Primæ, quasi Exteriores, Loco
Includerentur Medio, Qualis inde
fieret MONADIS Philosophica Trás-
formatio, Superius Vidistis: Nunc
vero, Mysticæ MONADIS, aliam
vobis proponemus Localem Com-
mutationem: Partibus illis, vnde S V-
PERIORVM PLANETARVM, Cha-
racteres nostri Hieroglyphici, se se
nobis obtulere prius, Sursum h̄ic ere-
ctis: eaque ratione, reliquis quidem
deinceps Planetis, eum singulis Sor-
tientibus Situm, quem illis Plato ad
scribere fere visus est: Si rite ex
Positione ista desumantur. In
ipso enim Acumine Arietino,
Cōueniunt Saturnus, Iupiter, —

 Mars:

Mars: deinde descendendo, Crux Veneri Mercurioq; inferuit. Sequuntur tandem ipse Sol, & infima, L V N A. Sed hæc alio sunt ventilanda, loco: Nostræ tamen M O N A D I S hosce nolumi celare Thesauros Philosophicos. Sicque vnam rationem dare, cur ita M O N A D I S mutari Situm , cōsultum duximus. Sed, alia, quæ in rem vestrā esse scio, Videte, Auditeq;, dehoc Situ, maiora: paucisq; explicanda. Distribuamus igitur M O N A D E M, (hoc nouo modo Locatam) in Anatomica Membra

B.D.C. Vbi, in illo nouo T E R N A-
R I O; ipsius D, & C, vel Rusticis
quidem, sunt no-
tæ F I G V R A E. At ille T E R T I V S, qui
per B designatur, non tam facile a
Cunctis cognosci potest. Nec illud

quidem leuiter est considerandum:

1. illas tā notas FORMAS, D, & C; separatas diuersasq; ab illo B, ostendere
2. ESSENTIAS: Secundo, quod istius C, cornua, deorsum, quasi TERRAM versus conuerti conspiciantur: Et, D illius, ea pars quæ ipsam C, illuminat: versus terram, deorsum Scilicet, respicit: in cuius solius Centro, est Visibile PVNC TVM: vere TERRESTRE
3. 4. Et Quod vtraque Denique D & C, ad Inferiora magis loca , hic suum Hieroglyphicum faciunt Indicium, quam B. Terra autem, Hieroglyphice, STABILITATEM, & FIXIONEM notare nobis potest. Qualia ergo sint D, & C, inde, concludendum relinqu. Vnde etiam Magnum nunc notare SECRETVM, Quisq; potest: de Priore SOLE & LVNA, quæ diximus, quomodo hinc Interpretationē pleniorem, & maxime necessariam,

recipie-

recipere possunt: Illis quidem, usque
in hunc locum, sursum positis: Lunaribusque Cornibus sursum eleuatis.
Sed de hoc Satis. TERTII nunc illius, Iuxta nostrę Hieroglyphicæ Artis Fundamenta examinemus NATVRAM. Primo, in Capite gestare videtur LVNAM DVPLICEM. Vel Arietē, nostrum, (sed inuersum Mystice.) Deinde Elementorum habet annexum Hieroglyphicū Signum. Quantum ad LVNAM Duplicatam attinet: Sic (iuxta Materiam subiectā) explicari potest: DUPLEX LVNAE GRADVS. Degradibus loquimur illis, quales Physices Periti, QVATVOR tantum inter omnes possint inuenire Creatas NATVRAS: Nimirum ESSE, VIVERE, SENTIRE, & INTELIGERE. Primos ergo Duos istorum Gradus, huic inesse annotantes: Sic dicemus: LVNA EXISTENS, VIVA.

Vitam vero *Quidam* per Motum definiunt. *Motus* autem Sex sunt notissimæ Species. *Crvx* certe quæ adiuncta est: Elementorum hic requiri Notat Artificium. Præterea, in istis nostris Theorius, ut *SEMICIRCULVM*, *LVNÆ* esse Hieroglyphicum sæpiissime tradidimus: Ita & *Integrum Circulum*, *SOLEM* significare: hîc autem, duo sunt Semicirculi; Sed *SEPARATI* (ad communne *PUNCTVM* Copulati tamen) qui, si apte coniungantur (vt arte possunt quidem) *SOLAREM* nobis Circularemq; referre possunt Plenitudinem. Ex istis simul consideratis, sic Summatim, Hieroglyphice, nos hanc proferre posse Sententiam patet. *LVNA EXISTENS VIVA, PER ELEMENTORVM TRACTANDA MAGISTERIVM: HABENS POTENTIAM, VT SOLAREM REPRÆ-*

SENTET

SENTET PLENITUDINEM, SVIS
SIMVL ARTE CONNEXIS SEMI-
CIRCULIS. Compleatur ergo: Fiatq;
ille, (quem diximus) CIRCULVS: vt,
per Eliteram, hic annotauimus. Me-
mores ergo simus, primo hunc SO-
LAREM GRADVM, non Natura no-
bis fuisse obuium, sed ARTIFICIA-
LEM, FACTITIVM QVE iam esse: Et
eum quidem, nobis se obtulisse pri-
mo aspectu: & Natura sua, (videlicet
in B) suis Partibus Laxis, Fluxis, disso-
lutis; non SOLIDE in Solarem Spe-
ciam Compactis. Deinde horum Se-
micirculorum Semidiametrum, non
esse æqualem Semidiametro D & C
(nobis ita natorum, & omnibus No-
tissimorum) sed Minorē multo. Vn-
de Clarum est: nō esse tantæ Ampli-
tudinis, ipsū B, quantæ sunt ipsa D, C.
Et hoc bene nobis cōfirmat E ipsum:
opere isto Circulari, a B, in Speciē E,

promoto. Nam inde nobis emergit
VENERIS solum Character. Aper-
tum ergo iam fecimus, Hieroglyphi-
cis istis Syllogismis: Ex B, non sperā-
dum nobis verum D. Nec fuisse pri-
mo veram C, in natura B: Vnde non
fuit *VERA*, *LVNA*, viua. De *VITA*
ergo & Motu quoque iam dubitare
potes: an vere & Naturaliter, sic se
habeant: Erunt tamen, vt iam Pru-
dentibus Elucidauimus, ad minus
ANALOGICA quidem, *OMNIA*,
quæ simili(de B) dicuntur Phrasí: vt
& superius, quæ de C, & D, perstrin-
xiimus breuiter, *ANALOGICE*: Ipsi
B, cum suis ELEMENTIS, Proprie-
conueniunt. Quæ de Arietis etiam
Natura adduximus, huic debent ex-
acte conuenire: cum eandem illius
in suo capite (licet inuersam) gestet
Figuram: vt & Elementorum eadem
Nota Mystica, ipsi B adiungitur.

Cum

Cum ex hac tamen Anatomia videmus, quod ex vnico nostræ MONADIS corpore (tali dissecto arte) iste nouus prodierit TERNARIUS. Inde, dubitare non possumus, Eius cemodi MEMBRA, mutuam inter se amplexura SYMPATHIAM: VNIONEM QVE MONADICAM ABSOLUTISSIMAM, sua quasi sponte, admissura: Ita in ipsis MEMBRIS, MAGNETICA virtus est vegeta.

Hoc denique annotare libuit, (animi recreandi gratia:) Quod ipsum B, nobis, RUSTICAS, tot literas expeditissime exhibet, quot Puncta, sursum, conspicienda in capite, & quasi Fronte gerit: istas scilicet tres: ut & alias quasi sex: (Summatim autem ter tria) R V D E S valde & impolitas, fluxiles volubilesque: ut, ex Semicirculis, uno vel pluribus, easdem esse factas videntis. Sed Expertorū

literatorumq; manibus inest firmior
Stabiliorque ISTAS FORMANDI
LITERAS Ratio. Mysteriorum in-
finitatem, h̄ic ante oculos habui : sed
volui cum hoc Ludicro, istā abrum-
pere Theoriam. Haud parum tamē
me quorundam promoturū Cona-
tus intelligo : Si (priori suo Mystico
Situi, restituta nostra MONADE: Cō-
positisq; Artificiose singulis Mébris)
Saltem moneam eosdem, horterque:
accuratius, NUNC eruēre, QVIS fuit
IGNIS ille ARIETINVS, TRIPLOCI-
TATIS PRIMÆ. QVIS Ille Æquino-
ctialis noster. QVIS in causa fuit,
quod SOL EXALTARI poterat SV-
PRA VVLGAREM SVVM GRADVM:
Ceteraque priora, perplura, SECVN-
DIS SAPIENTIORIBVS PER
CVRRERE MEDITATIONIBVS.
Sed nos ad alia nunc properantes, di-
gito tantūm aliis iter indicare, (cui

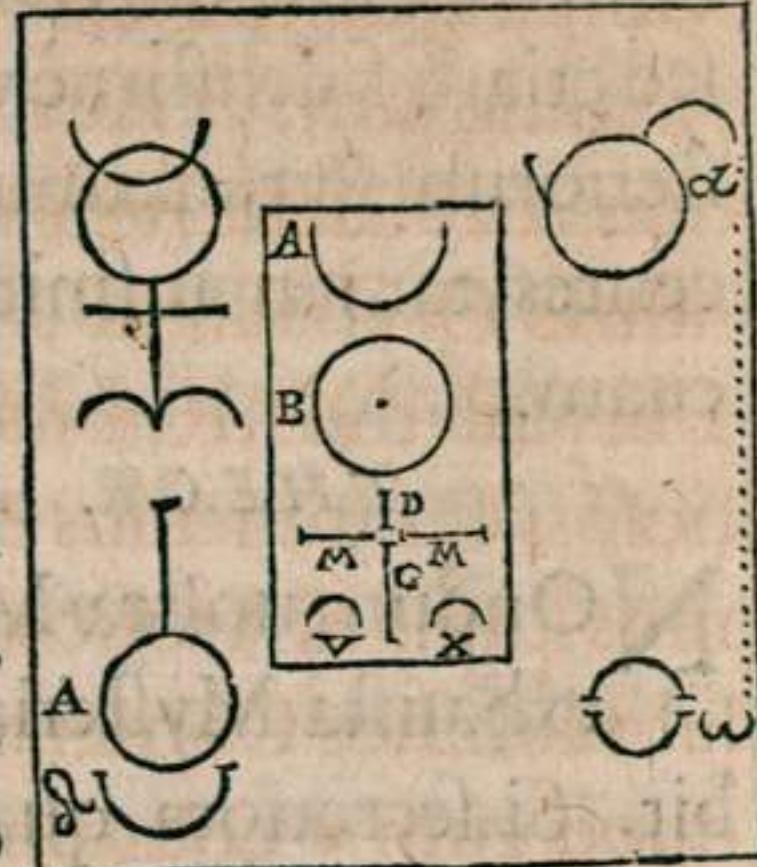
insistere

insisteret debeat) non amicè solùm,
sed etiam fidelissimè voluimus: My-
steriorum (vt diximus) aliorum ta-
centes tamen infinitatem Conspi-
cuam.

THEOR. XXII.

NOndum nostræ MONADIS esse
exhausta Mysteria, facile lique-
bit. Si secretiora quædam ARTIS
SANCTÆ Vasa (omnino Cabali-
stica illa quidem) Solis Initiatis Re-
uelanda; ex eiusdem MONADIS
officina caute desumpta, Vestræ Se-
renitati Regiæ, nunc exhibuerim
spectanda. OMNI ergo NEXV
nostræ MONADIS Sapienter DISSO-
LVTO, singulis partibus (distinctionis
gratia) literales addamus Notas: pro-
ut h̄ic factū videtis. Monemus ergo,
& esse Vas quoddam Artificiale, ex A
& B: cum (utrisque communi, & iam

Manifestādo
SEMIDIAME-
T R O) ipsa
quidem M,
factum: Et,
ab Alphabeti
Gręci, Prima,
hac litera, so-
la partium lo

cali Metathesi, diuersum: vt Videlis:
Ex Recta enim, Circulo & Semicir-
culo, Veram illius, Mysticamq; iam
nos primi docemus, Symmetriam (li-
cet supra etiam monuimus, ex Circu-
lo & Semicirculo eandem fieri posse:
omnia tamen in idem recidunt pro-
positum Mysticum) At, λ, & δ:
Primum quidem, aliorum sunt Va-
forum quasi imagines: (λ, quidem
VITREI: δ autem, Terrei.) Sed, se-
cundo in loco, λ, & δ, nos memores
reddere possunt, cuiusdam Pistilli &

Mortarii,

Mortarii, ex Materia (vere) tali præparandorum, Ut cum iisdem Margaritas Artificiales non perforatas, Laminas Crystallinas, Beryllinasque: Chrysolythos, Rubinos deinde pretiosos: Carbunculos & alios Rarissimos Lapides Artificiales in Pulueres subtilissimos Conteramus. Denique quod cum α notatum videtis, Vasculum est, Mysteriorum Plenissimū: & ab ipsa Ultima Alphabeti Græci litera, (ad suam primam institutā Mystagogiam nunc restituta) vel sola partium manifesta Metathesi locali discrepans: ex duobus & illa quoque constante Semicirculis. De Vulgaribus præterea Necessariis Vasorum, tum figuris, tum (vnde fieri debent) Materiis, non est necesse hoc loco, vt verba faciamus. Hoc tamen erit cōsiderandum, α , sui Muneris obeundi captare Occasionem, ex Secretissi-

mo breuissimoque Spiraculi ARTIFICIO; Et (הַמִּירֵי שָׁשֶׁם גְּשָׂדָה קְרֻב) [או הַמִּלְלָה litroviniū] Tyronibus OPERIS expeditissimum elicit Primordiale Specimen; Interim dum SVBTLIORA Præparandi, artificiosior illis innotescat Via. At in λ, vitreo (In præcipui sui officii functione,) Aëromnis externus, Ventusve damnum adferret magnum.

¶, autem, OMNIVM est HORARVM
Homo. Πόλισμα.

Tης ἱερᾶς Τέχνης, Quis iam non potest subodorari, suauissimos & saluberrimos Fructus: vel ex istarum (dico) duarum tantum literarum enascentes Mysterio? Quorum aliquos quasi in speculo videndos, proprius aliquantulum ex nostris HESPERIDVM HORTIS adducemus: Nihil, extra nostram MONADEM, in me-

dium

dium ferentes. Ipsa enim quæ in Alpha
apparet Recta Linea, omologa illi est, ex
postremæ Anatomiae, Crucis parte ea,
quæ Litera M, notatur: reliqua etiam,
inde patere potest, vnde huc veniant.

His paucis, tales me scio non à-
φορμàs, solum, sed Apodixes dare illis,
quibus Igneus intus viget gliscitque
Vigor, & cèlestis Origo: vt facile iam
magno Democrito aurem præbeāt:
τὸ τῆς Ψυχῆς πρædicenti ἡμῖν, καὶ πάντος μό-
χθε λυτίειον κατασκευάσαι βγλομένοις, non
Μυθικὸν esse hoc Dogma, sed Μυστικὸν, &
Arcanum: vt & illi, qui asseruit, quod
λόγῳ Δημόργῳ κάσμος μεθοδεύεται: ἵνα οὐ θεό-
φρων καὶ οὐ θεογενὴς αὐθρωπος, διὰ τῆς εὐθείας ἐργα-
σίας, καὶ ματικῶν λόγων μάθῃ.

THEOR. XXIII.

SYmmetrias, iam, in nostræ Mo-
NADIS Constructione Hierogly-
phica, a nobis obseruatas: & ab illis,
qui in Annulis, Sigillisve eandē gesta-
re, vel aliter habere, gratum erit, ob-
seruandas: accurate annotatas hic ex-
hibemus. In Nomine IESV CHRI-
STI, pro nobis CRVCI, affixi (cuius
Spiritus celeriter hæc per me Scribē-
tis, Calatum tantum, esse Me, &

Opto,

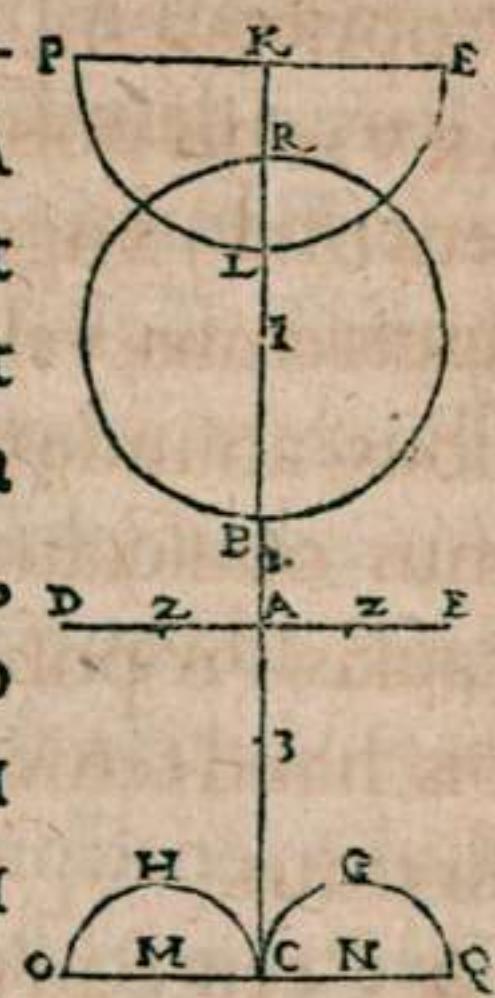
Opto, & Spero.) Ex ELEMENTO-
RVM nostra *CRVCE*, omnes istas
nunc petemus Mensuras. Vel hac
quidem (iuxta PROPOSITI ARGU-
MENTI MATERIAM) ratione:
Quod, sub Cælo *LVNÆ*, quidquid
suæ Generationis capit Exordium,
vel ex *QVATVOR* Elementis est
coagmentatum: vel Elementaris ipsa
quidem est *ESSENTIA*: Idq; mo-
dis variis, non Vulgariter cognitis.
Et quia in nulla re Creata, Elementa
ipsa, in Æquali sunt Proportione, vel
virtute: Arte tamen ad Æqualitatē,
in quibusdam (vt Sophi norunt) re-
bus, reduci possunt: in *CRVCE* no-
stra, Æquales & non Æquales con-
stituimus partes. Quod, alia ratione,
Idem & Diuersum: siue Vnum &
Plura, nominare possumus. *CRV-*
CIS æquilateræ, (vt supra monui-
mus) in Secreto, admittentes Pro-

Proprietatem. At, Si SYMMETRIARVM h̄ic positarum, rationes (quas tenemus) singulas, in medium adduceremus; vel aliter, quām (Sapientibus) abunde satis, per totum fecimus opusculum, demonstraremus causas; Propositi nostri, Limites, nobis, haud temere præscriptos, transiliremus.

Accepto, in plano, Puncto aliquo: Veluti A: per idem, vtrinq; duca tur Recta satis longa: quæ sit C, A, K. & super lineam K,C, a Puncto A, erigatur Perpendicularis: Vtrinq;, ad sufficientem producta Longitudinē (in Infinitum, solent dicere Geometræ; bene, incommoda præcauentes) Quæ admittatur esse D A E. Iam in AK; accipiatur Punctum, vibili bet; & sit B. Habita primum nunc A, B, (nostris scilicet operis communi Mēsura) huius, Tripla capiatur, ab

A ver-

A versus C: & pona-
tur esse A C. Ipsius A
B, Dupla fiat A E. Et
Dupla ipsius A B, sit
A D. Ita quod tota
DE, sit ipsius A B,
Quadrupla. Sic ergo
nostram CRVCEM
ELEMENTALEM
confecimus. Ex A B,
AC AD, & AE. Linearum Scilicet
QVATERNARIO. Nunc, ex B K, re-
secetur recta, æqualis ipsi AD: & sit
BI. Centro I, & Interuallo IB, de-
scribatur Circulus; qui sit B R: secans
rectam AK in punto R. A punto
R, versus K, rescindatur recta æqua-
lis ipsi AB; & sit RK. Ad punctum
K, educatur vtrinque, (ad angulos
rectos, cum ipsa AK) Sufficientis lō-
gitudinis linea recta: quæ sit P, K, F.
Ab ipso K, punto, versus F, resecetur

recta, ipsi ad æqualis: Et sit K, F. Centro deinde K, & Interuallo K F: describatur Semicirculus F, L, P, ita quod F, K, P, sit eiusdem Diameter. Tandem ad punctum C, ipsi rectæ A, C, ducatur Perpendicularis, vtrinque, ad longitudinem sufficientem extensa: & sit O, C, Q. Postea, ex linea C, O, & ad punctum C, accipiatur Recta, æqualis A, B, lineæ: Et sit C, M. Centro M, & interstitio M, C, describatur Semicirculus C, H, O, cuius Diameter sit C, M, O. Et simili denique ratione, ex C, Q, recta, & ad Punctum C, resecetur linea æqualis ipsi A, B: & sit C, N. Centro igitur N, & longitudine N, C, fiat Semicirculus, C, G, Q. Cuius, C N Q sit Diameter. Iam Afferimus requisitas omnes, in nostra MONADE, SYMMETRIAS, explicatas, descriptasque esse.

Monere tamen Mechanicum li-

bet:

bet: C, K, totam lineam, nouem esse
 talium partium, qualium, nostra
FUNDAMENTALIS, AB, vna
 est. Vnde alia via, ille ad hoc idem o-
 pus absoluendum accedere potest.
 Deinde Diametros, Semidiametros-
 que omnes, obscuris h̄ic (vt loquun-
 tur Mechanici) lineis designari debe-
 re. Nec nullum visible relinquendum
CENTRVM: excepto Centro So-
 lari: quod, h̄ic, litera I, notatum videt.
 Literasque adiungēdas nullas, Tum
 ad Ornatum, (non Necessitatem ali-
 quam Mysticam a nobis ea ratione,
 iam considerandam) Peripheriae So-
 lari, Latitudinem Superficialem (in-
 trinsecus parallelo vno descripto) Me-
 chanicus adiicere potest. Parallelorū
 vero distātia, per quartā quintam ve
 partem, A, B, vel circiter, fieri potest.
 Lunari autē, illā tribuere Speciē, qua
 solet Prima, post suā cuī Sole Con-

iunctio-

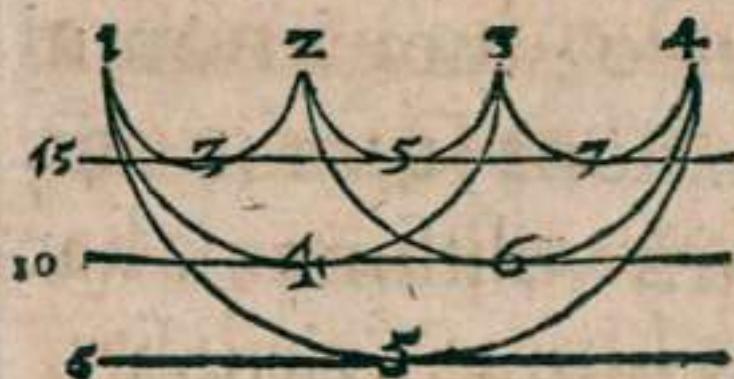
iunctionem, in Cælo Apparere: videlicet Corniculata admodū. Quod fiet, si a K puncto, versus R, accipiat illa, (quā diximus) Quarta, quinta pars lineæ A, B: & super eius lineæ fine, tanquam Centro, Semidiametro vero Lunari, trahatur ista secunda Peripheriæ pars, ad utrumque prioris Semicirculi contactum nitidum. Simile quid ad M, & N, puncta, fieri potest: erectis ibi Perpendicularibus in quibus pars, ipsius A B, sexta, vel minor accipiatur: ubi, facto Centro, prioribus autem M, C, & N, C, Semidiametris, ducantur extrinsecus, illi secundi, quasi Semicirculi. Per ipsas denique, nostræ Crucis Rectas, utrinque possunt Parallelæ protrahi, a mediis per octauam, vel decimam par-

tem ipsius A, B, distantes: Ita ut nostra *C R V X*, ex *Q V A T V O R* Super perficiebus quasi Linearibus, ea ratione conficiatur: quarum latitudo, sit quarta vel quinta pars ipsius A B, rectæ. Hæc Ornamenta, apposita figura, volui aliquo modo adumbrare. Quæ omnia, vnuſquisque, pro ſui animi ſententia, facere potefit: modo interea, noſtris Mysticis *S r M M E - T R I I S*, nulla(vel minima)inferatur Iniuria: Ne, ea quidem negligentia, temporis tandem progressu, verarum iſtarum (& maxime neceſſariarum) Commensurationum Hieroglyphicarum perturbetur, pereatue Disciplina noua: longe amplior Majorque quam hoc libello, eandem vel potuimus, vel voluimus quidem explicare. Ut Temporis Filia, *D E I N V - T V*, docebit *V E R I T A S*.

AT, quæ cuiuis esse obuia possunt,
in istis nostræ MONADIS Sym-
metriis sese exercēti, Methodice iam
quædam, ob oculos ponemus. Pri-
mum quidem ordientes, a nostræ
C R V C I S Linearum **Q V A T E R-**
N A R I O: eo habito respectu, quo,
Q V A T V O R esse Lineas, simpliciter
enuntiare, quis potest. Deinde de Ea-
rundem linearum **QVATERNARIO**
prout peculiarem, Mysticamq; , alio
modo habent partitionem, & ratio-
nem. Tertio, Numeris, quos vel isto
loco, vel ex aliis, per totum libellum,
Theoriis, artificiose eliciimus, vtilia
quædam a Deo in **N A T V R A**, esse
destinata Officia, nonnullis mon-
strabimus exemplis: aliaque oppor-
tunis inferemus locis: quæ fructum
haud exiguum ferent, probe in-
tellecta: hæcque breuissime
absoluemus.

QVATERNARI PYTHA-
GORICI.

Omnis pos-
sibilis Met-
athesis, 24.
Summa Py-
thagorica,
— 10.
Omnimo-
da partium
additio, dat
30.

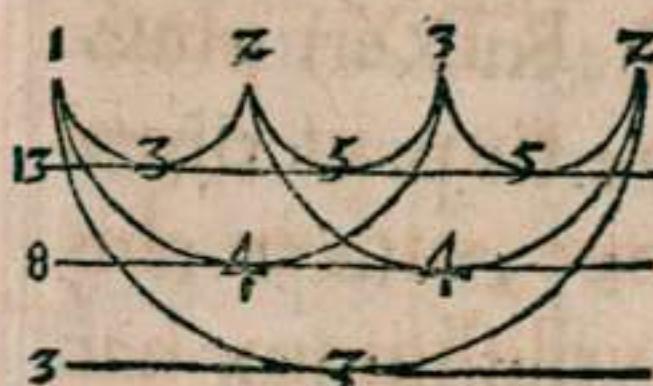
Noster Matatheseos Canon.

Naturali ordine, a Prima Mona-
de, descriptis quotcumque Nu-
meris: Si a Primo ad Ultimum, fiat
Continuata multiplicatio: ut, Primi
in Secundum: producti in Tertium:
illiusque Producti in Quartum: si-
milique modo ad ultimum: Produc-
tum ultimum, omnem Possibilem

Metathesim in illis tot locis, determinat. Parique ratione, in quibuscumque, tot diuersis rebus: Hanc ego Operationem, tibi (O REX) plurimum Commendo : tum in omni Naturæ examinatione, tum in aliis Reipubl. Negotiis vtilissimam. hac ego in Hebræorum Tziruph (siue Thmura) cum maxima voluptate, vtisoleo.

QVATERNARII ARTIFICALIS.

Continua-
 ta multipli-
 catio, — dat — 12.

 Simplex }
 additio, }
 — dat }
 8. }
 1.

 7. }
 4. }
 3. }
 Omni possibili Metathesi Quaternarii,
 Aequalis: Quaurephylicam 24 Karat.
 determinat Sanitatem, & Bonitatem Summam.
 Supraterratum dum habetur, per se.

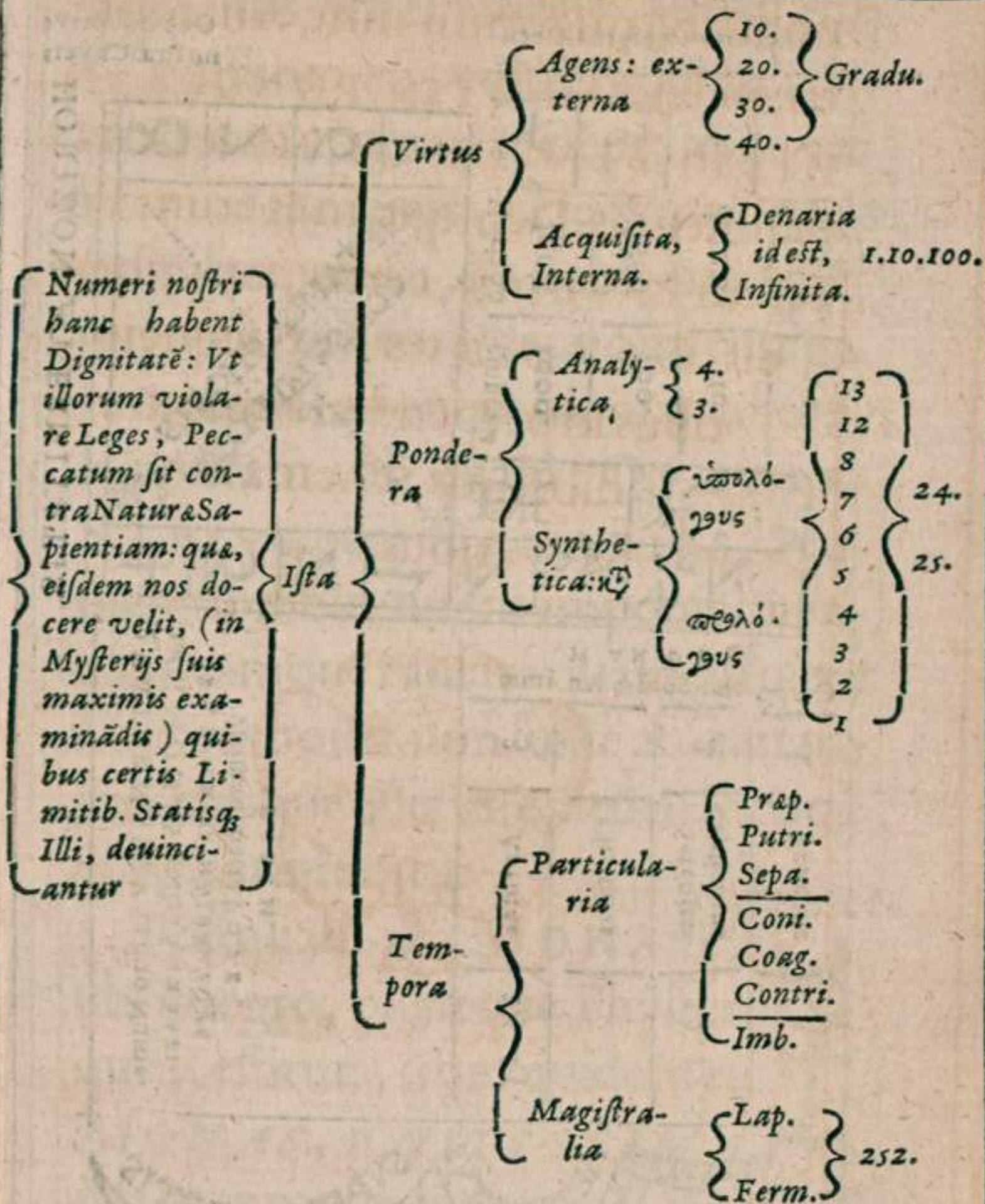
Omnimodæ partium ad-
 ditionis, Sum-
 ma ————— est ————— 24,

Non sum Evidem Nescius, perplures alios, ex QVATERNARII, Arithmeticâ Virtute, & FORMALITATE, in lucem adferri potuisse Numeros. Sed qui istis, Naturæ euolui, illustrarique obscuritatem magnam, non deprehēderit: maiori eorum multitudine, obtundi suum, non acui sentiret ingenium. Nostris ergo Numeris (vt sumus

polliciti) quantum insit Auctorita-
tis, in ELEMENTIS PONDERA-
N-
D I S, in TEMPORVM MENSVRIS
definiendis, Denique in Rerum Po-
testati & Virtuti, certis præscriben-
dis G R A D I B V S , ex sequen-
tibus id perpendendum ex-
hibemus Schema-
tibus.

Nume-

**Antiquorum ænigma, Decu-
plæ Proportionis, explicatū.**

OCTONARIUS
nostræ CRVCIS

HORIZON ET ETERNITATIS.

QVATERNARIVS: quo Nume-
rato, MONAS nostra SABBATI-
ZAT: ARTIS NATVRÆ QVI
ultimam nadapoti-

	R E G I N V M	
	tis: Sp ūs: An imæ	
Corpo	3	Anthrax
	Citrinias	24. 25.
I	Serenitas Cryſtallina	12. 13.
	Tenebrae	

TERRESTRIS AETHEREAS CELESTIS SUPERCELESTIS
SIC FACTVS EST MUNDVS

Ex

EX istis Schematibus , plura elici possunt: (si penitus considerentur) quam apertis par est profere verbis. Hoc tamen præ ceteris monemus singulare vnum , (a nobis etiam Primis vna cum tota hac noua euulgam tum arte) Rationem hic in medio esse positam , ob quam , **QVATER-NARIVS** , vel **DENARIVS** , Numerationibus finem imponit quendam: eamque causam quam attulere Maiores nostri , non fuisse absolutam exactamque asserimus: sed istam quā nunc narrabimus.

Postquam ista **MONAS** , est sibi integre , pleneque Physice que Restituta , (tum quidem est **MONAS** , **VNITISSIMA** , Magorumque iudicata **VNITAS**) neque in **NATVRÆ** , neque ullius **ARTIS** est potestate , EANDEM **SÆPIVS QVAM QVATER** , per

Supercælestes Reuolutiones, ad Progressum vllum, M O T V M V E faciendum impellere: (Ac inde progignitur Ille, quem nos ob eminentiam suam, sic notari volumus,) Idq; ea de causa, quod nec in Elementali mundo, nec Cælesti, nec Sv-
P E R C A E L E S T I, sit aliqua Potestas,
C R E A T A I N F L V E N T I A L I S: Qua,
 tunc, non fuerit absolutissime Ditata
 & Dotata.

Cuius, hunc verum Effectum,
Q V A T V O R simul (olim) Philo-
 phantes Clarissimi Viri, Opere sunt
 consecuti: Vnde, diu, Maximo Rei
 Miraculo Attoniti, Tandem ad Dei
 Opt. Max. Canendas, prædicandasq;
 Laudes, se totos, deinceps conuer-
 bant: Qui, ea ratione, illis, tantam Sa-
 pientiam, & super **C R E A T V R A S**
 cæteras, Potentiam, Imperiumque
 fuisset Largitus amplissimum.

THEOR.

THEOR. XXIII.

VT, nostrum huius Libelli Exordium, a Puncto, Recta, Circuloque Cœpimus: Sicque ex nostro MONADICO PVNCTO, LINEAREM nostrorum ELEMENTORVM Effluxionem Extremam, in Circulum Circumduximus, Analogum fere, ipsi Äquinoctiali; qui Horis 24, suam Conficit Circuitonem: **I T A**, nunc tandem, QVATERNARII OMNIMODAM METATHESIM; (Numero definitam, 24.) METAMORPHOSIM QV E hac nostra Vigesima QVARTA Consummabimus, Terminabimusque Theoria: Ad HONOREM, GLORIAM QV E eius: QVI, (Teste, Mysteriorum Diuinorum Archipræfule, Ioanne: in QVARTI Apocalypseos Capitis, parte QVARTA VLTIMA QVE) in Throno Sedet: In Cuius MEDIO CIRCUIT.

1.
2.
3.

v Q V E, Animalia Q V A T V O R (sin-
 gula A L A S s e x habentia (Sinere-
 quie, D I E ac N o c t e , dicunt:
 Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus
 Deus Omnipotens: Q v i Erat: &,
 Q v i Est: & Q v i venturus Est:
 Q v e m etiam, ex 24. Sedilibus, in
 C I R C V I T V positis, S E N I O R E S
 24, procidentes (A V R E I S S V I S
 A B I E C T I S C O R O N I S) adorant;
 dicentes: Dignus es Domine accipe-
 re G L O R I A M & H O N O R E M, &
 V I R T V T E M: Q v i A, t v, C R E A-
 S T I O M N I A: Et propter V O L V N-
 T A T E M T V A M S V N T: ET
 C R E A T A S V N T. A M E N,

D I C I T

L I T E R A Q V A R T A,

Δ:

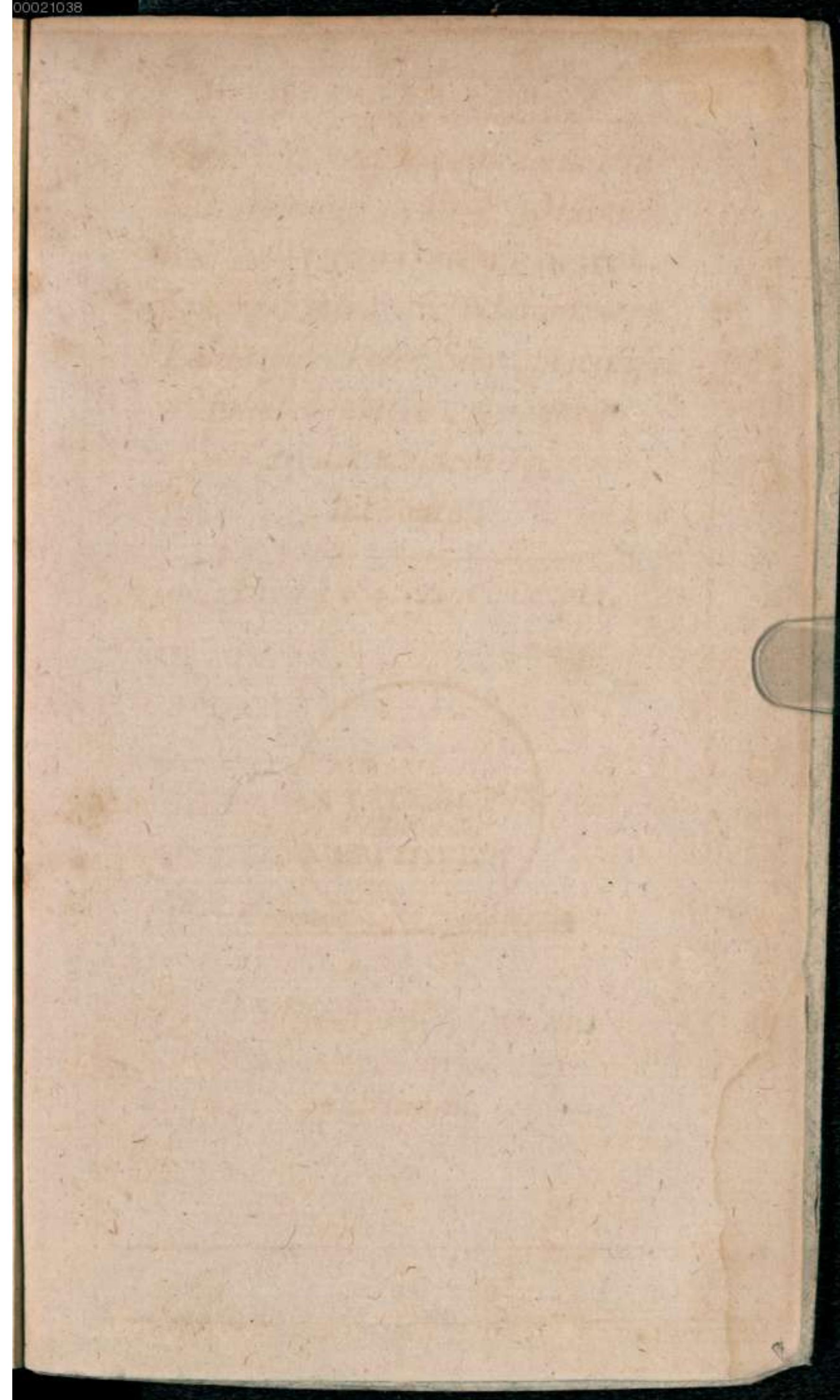
Cui,

*Cui, DEVS, Voluntatem Ha-
bilitatemque dedit , Diuinum
hoc Mysterium, æternis Sic con-
signare Literarum Monimentis:
Laboresque hosce Suos, placidif-
sime absoluere , Januarij
25. die eiusdem 13,
Inchoatos:*

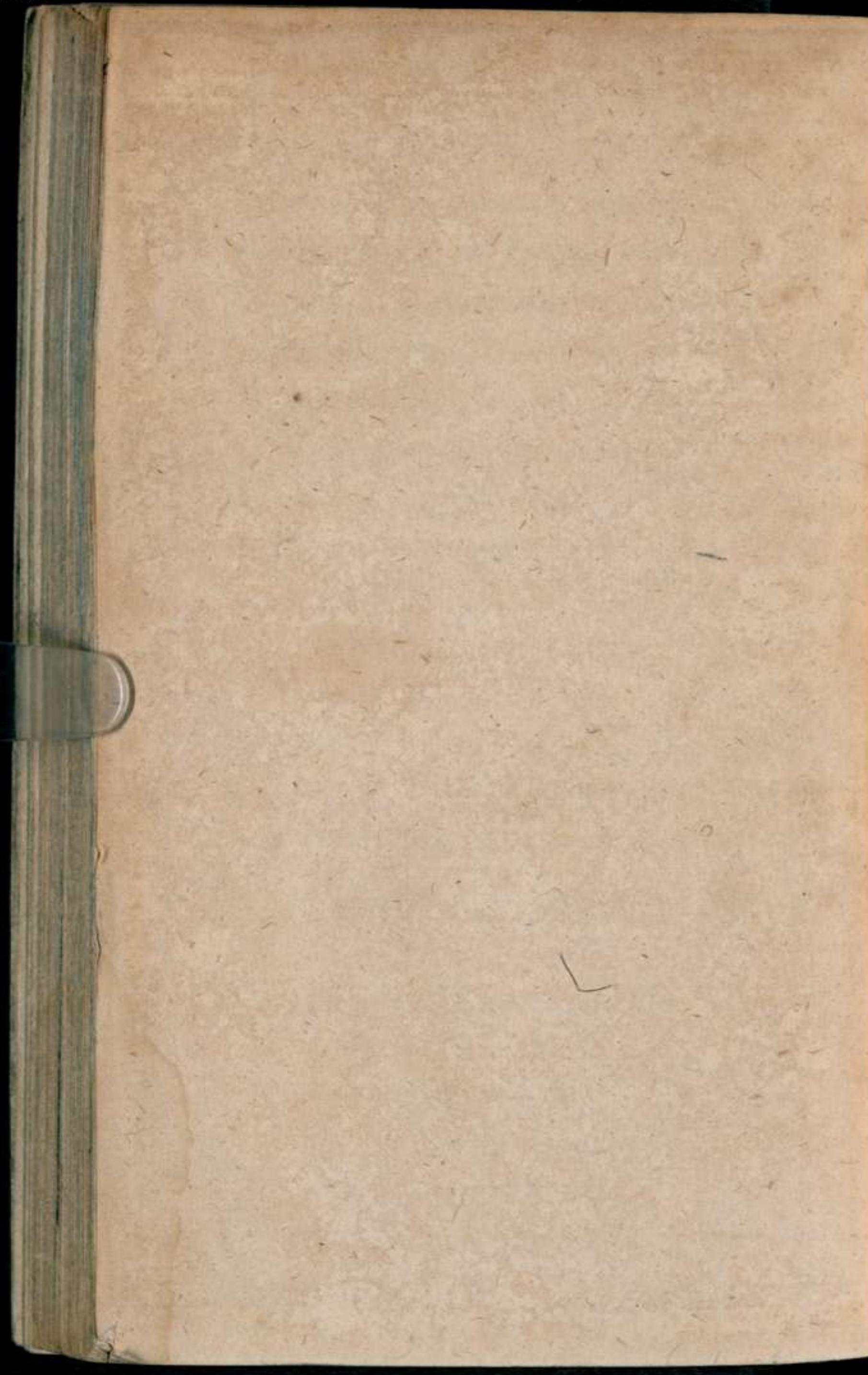
An. 1564. Antwerpiae.

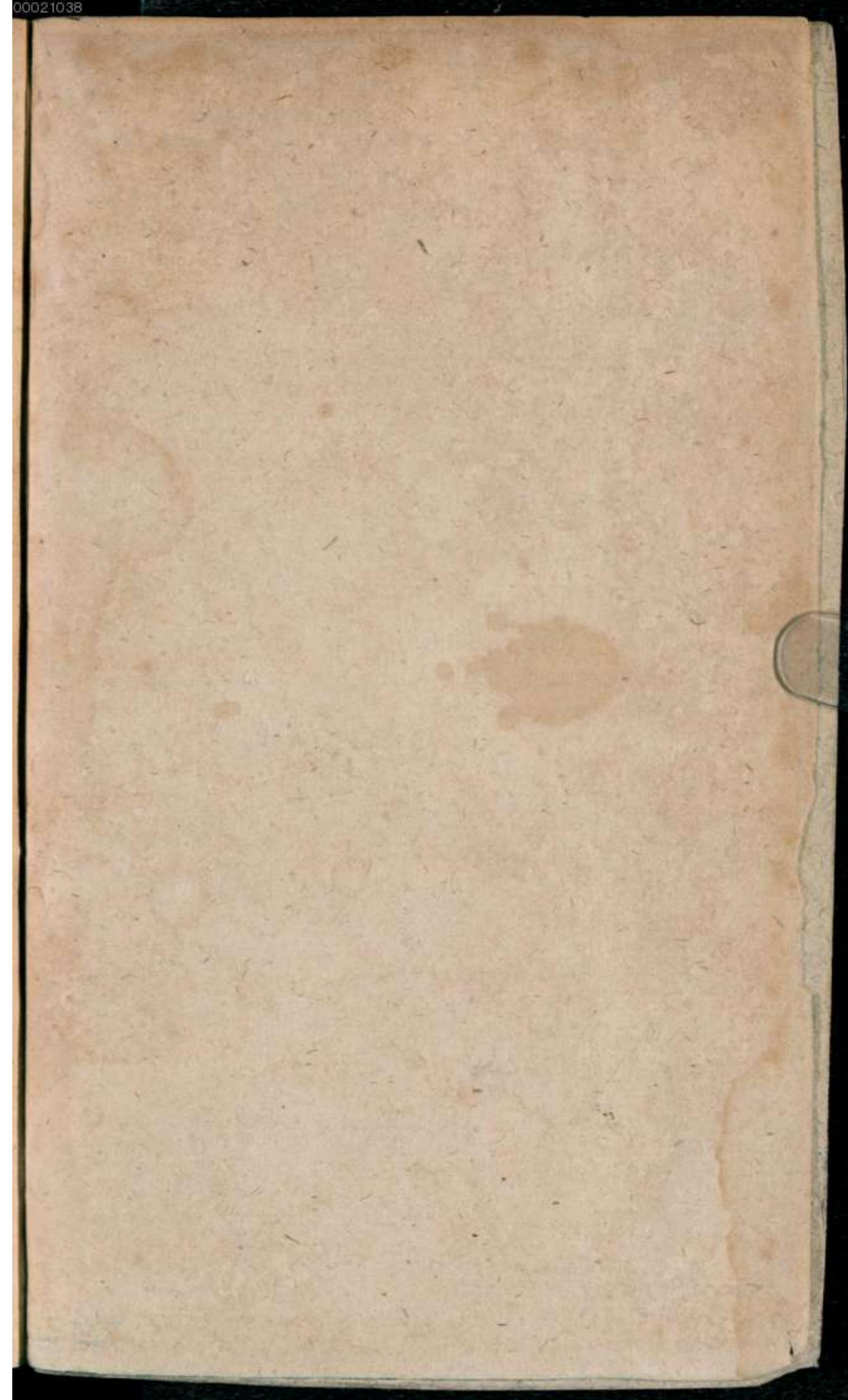
*Vulgaris, Hic, Oculus
CALIGABIT, DIFFIDETQUE
plurimum.*

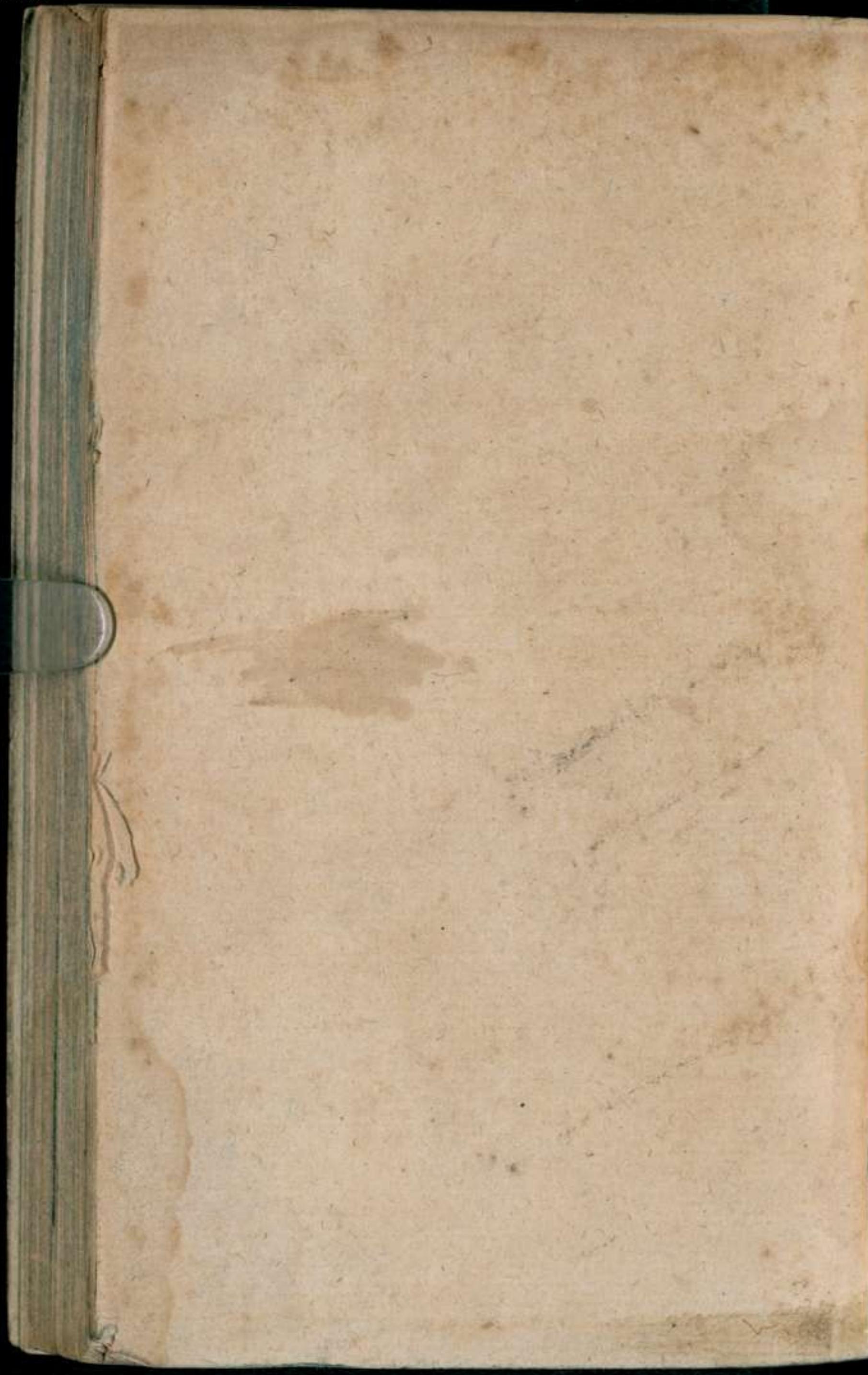

00021038

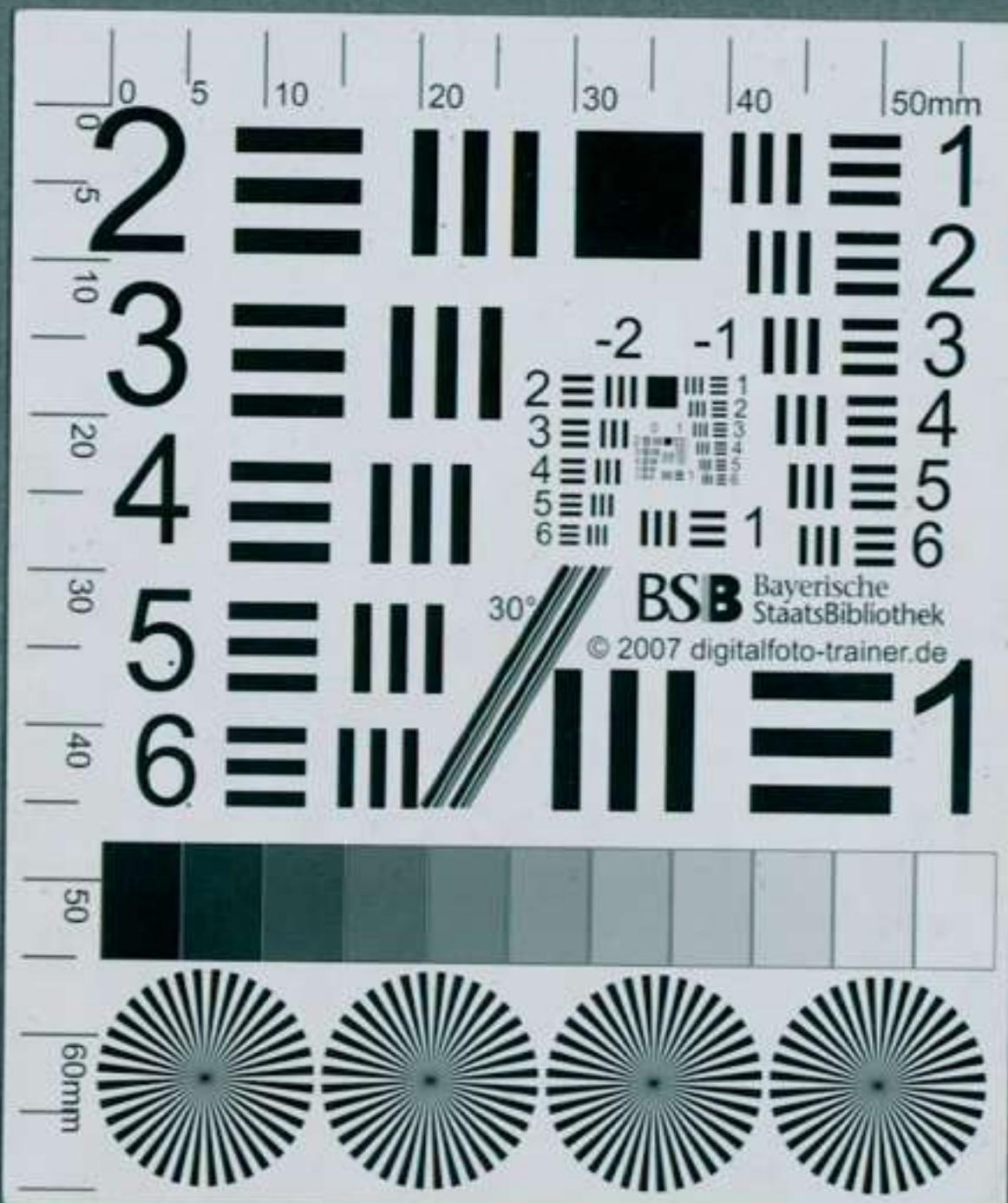
00021038

00021038

Cui, Devs, Voluntatem Ha-
bilitatemque dedit , Diuinum
hoc Mysterium, æternis Sic con-
sionare Literarum Monimentis:

Cui, De vs, Voluntatem Ha-
bilitatemque dedit , Diuinum
~~Læs Mysterium aeternis Sic con-~~

